

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

RIJEC UREDNICE

Isklijat će mladica iz panja Jišajeva,
izdanak će izbiti iz njegova korijena.
(Iz 11,1)

DRAGE SESTRE, DRAĆI ČITATELJI NAŠEG ZAJEDNIŠTVA!

Nalazimo se u GODINI VJERE, godini koja nas poziva da produbimo svoj susret s Kristom te da u ruke ponovno uzmemmo *Dokumente Drugog vatikanskog sabora* i najnovije poticaje Crkve, preko kojih možemo obnoviti svoju vjeru i vjernost Kristu i Domovini. Trebamo to učiniti jer ispred sebe i u sebi imamo puno razloga za takav čin.

Pred nama je Božić, koji nam može pomoći da budemo KLANJATELJICE U SLUŽBI ŽIVOTA te se tako već sada počnemo spremati za regionalni sabor s navedenom temom.

Vjerujem da za to imamo dovoljno snage, vjere i ljubavi. Vjerujem da ćemo se odvažiti na do sljednost i vjernost Krv Kristovoj.

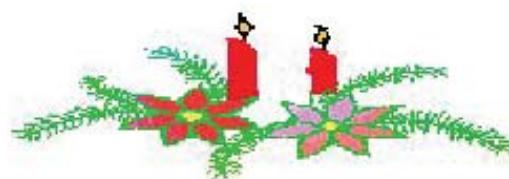
Veliki razlog zahvalnosti Bogu nalazi se u slobodi naših generala, Anti Gotovini i Mladenu Markaču, koje je Haški sud oslobođio svake krivnje. U toj oslobađajućoj presudi nalazi se potvrda vjerodostojnosti časne

OLUJE te priznanje da se Hrvatska časno branila i obranila. Stoga uzdignimo glave i ponosno živimo ovogodišnji Božić ne zaboravljajući i dalje moliti za naše branitelje i dragu Domovinu.

Prije nekoliko dana oprostile smo se na Tuškancu s. patrom Ivanom Cebulskim, verbitom koji je 30 godina neumorno služio misu u tuškanačkoj kapelici. Vjerujem da smo rasle u vjeri i po njegovim nadahnutim riječima te Bogu zahvalimo i na tome njegovom vjernom sluzi. Ostale zanimljivosti pročitajte sami, *Zajedništvo* vam ih nudi.

Slavimo Gospodina svojim životom i pokažimo da mu vjerujemo. Učinimo to posebno po otajstvu Božića.

SVIMA ŽELIM SRETAN BOŽIĆ TE
MIRNU I RADOSNU
NOVU 2013. GODINU

s. Tomislava Ćavar,
glavna urednica

BOŽIĆ

U svakom je Božiću mladost i spomen koji ne blijedi
I velika Mudrost svijeta koja se noćas rodi,
I misao koja više od prolaznosti vrijedi,
I staza istine moćne koja u vječnosti vodi.
U svakom je Božiću radost i predznak buduće zore,
U svakom se nanovo rađa u štalici poput roba
Onaj koji je nekad stišao burno more
I koji je Lazara mrtvog uskrsnuo iz groba.

August Đarmati (1906. - 1981.)

SRETAN BOŽIĆ!

ADELAIDE BANJA LUKA - BISKUPIJA

OKUČANI OLIB RAŽANAC

BANJA LUKA - NOVI NAZARET

RIM SARAJEVO SILBA

BIHAĆ BJELOVAR

SINDELFINGEN SL. BROD

BOS. GRADIŠKA

SUKOŠAN

ĐULOVAC

SYDNEY

GLAMOĆ

S. BOROMEJA

HRV. KOSTAJNICA

VIDOVICE

IVANEC

VRSAR

KARLOVAC

VUKOVAR - BOROVO NASELJE

KONGORA

ZADAR

KUFSTEIN

ZENICA

KUTINA

ZAGREB - KAPTON

MUNCHEN

ZAGREB - MIRAMARSKA

NOVA GRADIŠKA

ZAGREB - PODSUSED

NOVA TOPOLA

ZAGREB - TREŠNJEVKA

ZAGREB - TUŠKANAC: REGIONALNA UPRAVA I ZAJEDNICA

jaslice u tuškanackoj kapelici Krv Kristove

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

REGIONALNA POGLAVARICA

Na njemu će duh Gospodnji počivati,
duh mudrosti i umnosti,
duh savjeta i jakosti,
duh znanja i straha Gospodnjega.
(Iz 11,2)

BOŽIĆNA ČESTITKA

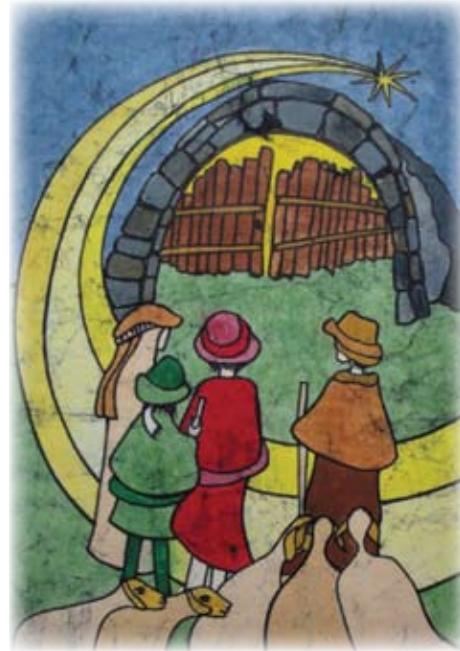

Po utjelovljenom Isusu, ljudskom licu Presvetoga Trojstva,
postajemo svjesne svetosti svakoga susreta
u dobrohotnom dijalogu, suodgovornosti i brizi
za život pod svaku cijenu.

(Odredbe XX. vrhovnog sabora ASC, 2011.)

Radujmo se Božiću
i učinimo sve da se susretnemo s Novorođenim.
Molimo ga da porastemo
u iskrenosti i dobrohotnosti osobnih susreta
kako bismo i time očitovali svoju vjeru i biranje života.
Neka nam Božić podari zauzetost za svaki živo.

s. Regina Hassler i s. Marija Pranjić, ASC

U tom duhu
čestit Božić i sretnu novu godinu
želete sestre Klanjateljice Krvi Kristove Regije Zagreb

s. Ana Marija Antolović,
regionalna poglavarica,
i suradnice

IZ OKRUŽNICA REGIONALNE POGLAVARICE

Zagreb, 31. srpnja 2012.

SESTRAMA REGIJE ZAGREB

Drage sestre,

željela bih doći do svake od vas u ovom vremenu godišnjih odmora, ali i razdoblju velike dinamike na raznim područjima. Nadam se da ćete se uspjeti organizirati u svojim zajednicama i pronaći vremena za duhovni i tjelesni odmor. U protekla sam se dva mjeseca bar kratko susrela s mnogima od vas, a neke sam uspjela čuti samo putem telefona. Bilo bi mi dragو da sam se mogla susresti sa svakom sestrom i podijeliti razmišljanja te se uzajamno ohrabriti u nastojanju življenja posvete i apostolskih vizija. Žao mi je što je radi nužnosti planiranja sljedeće apostolske godine dosta prvih susreta s nekim od vas bio razgovor o promjeni mjesta poslanja ili preuzimanja novoga služenja. Zahvalujem svakoj sestri na raspoloživosti i prihvaćanju planova za sljedeću godinu, a na poseban način zahvaljujem sestrama za koje i mi članice regionalne uprave osjećamo da je ono što se od njih traži jako zahtjevno i povezano s velikim odricanjem.

Sigurno su neke naše odluke teško shvatljive, a možda i nelogične, ali uzimajući u obzir cjelokupnu situaciju i razne uvjetovanosti nastojale smo učiniti ono što smo u ovom trenutku prepoznale kao dobro za pojedine sestre i cijelu našu Regiju.

Želimo se uzajamno potaknuti na molitvu i sestrinsku podršku kako bismo u dosadašnjem ili novom poslanju mogle prepoznavati Boga koji nam se objavljuje na način koji je pridržan samo njemu. Svakodnevno i uvijek novo otkrivanje *Isusa – svijetlog središta* našeg života ospozbljavat će nas da svaki susret i svaku životnu priliku prepoznamo kao *posvećeno tlo u kojem ćemo kročiti s poštovanjem.* (...)

Kao i obično, ovo razdoblje je obilježeno i slavlјima unutar naše redovničke obitelji. S. Laura Cukar je položila prve redovničke zavjete. Radujemo se zajedno s njom i molimo Gospodina da je svaki dan sve više suočiće sebi. Naše sestre juniorke, Lucija Bijelić, Monika Kajić i Ivana Husnjak, po završetku će duhovnih vježbi u Ivancu, 14. kolovoza, obnoviti privremene zavjete, a s. Jagoda Nikić će na blagdan Velike Gospe položiti doživotne zavjete. Slavlje doživotnih zavjeta bit će u Zagrebu, u župi sv. Male Terezije u Miramarskoj, u 11.00 sati. Za vrijeme slavlja doživotnih zavjeta molit ćemo i zahvaljivati za sve nas Klanjateljice jer su važni datumi naše osobne posvete vezani uz taj dan, a na poseban ćemo način slaviti s našim sestrama koje taj dan obilježavaju 25, 50 i 70 godina zavjeta.

Neka nam ovi dani budu prilika za obnovu naše osobne vjernosti pozivu i zauzete molitve jedne za drugu, a na poseban način za naše mlađe članice, kako bi u mnoštvu ponuda i želja za sebe i svoj život uvijek mogle birati ono što je bitno za posvećeni život i u skladu s obećanjem koje smo izrekle na početku našega hoda za Gospodinom. (...)

Gospodin nas pohađa na razne načine i nije uvijek lako prepoznati Njegov govor i poruku koju nam želi dati. Slabljene fizičkih snaga i broj godina koje se polako slažu može nam biti muka i izvor frustracija, ali i izvanredna prilika za rast u drugim dimenzijama života i uranjanja u misterij otkupljujuće patnje. Prihvaćanje slabosti i osobne nedostatnosti nužno nas upućuje na druge, bilo da smo mi osobno u potrebi ili su to oni koji su pokraj nas, i tako otvara prostor za rast u ljudskoj i kršćanskoj solidarnosti, spo-

sobnosti slušanja, ohrabrvanja, tješenja, uzajamnog pomaganja na svim razinama... (...)
Uzajamno se potičimo i zaželimo jedna drugoj novi zanos u očuvanju i promicanju života kako bi naš život i rad bio nastavak Kristovog spasiteljskog djela u ovom našem svijetu.
Uz iskrene pozdrave

*s. Ana Marija Antolović,
regionalna poglavarica,
i suradnice*

Zagreb, 28. rujna 2012.

SESTRAMA REGIJE ZAGREB

Drage sestre,

nadam se da ste s obnovljenim zanosom i pouzdanjem u Božje vodstvo započele ili nastavile svoja poslanja na početku nove školske i apostolske godine, svaka osobno i kao zajednice. Znam da je ovo intenzivno razdoblje u kojem svaka naša mjesna zajednica nastoji planirati i uskladiti dinamiku svoga života i rada.

Želim vas informirati o nekim planovima i programima na nivou cijele naše Regije.

Kao što vam je poznato, 8. rujna 2012. održan je susret članica regionalne uprave i poglavarica zajednica. Bio je to radni sastanak na kojem smo nastojale, polazeći od potreba i prioriteta u Regiji definiranih za pripremu izbornog regionalnog sabora, gledati prema budućnosti, predlagati usmjerenja i planirati konkretne korake za ostvarenje postavljenih ciljeva.

Polazeći od prioriteta i potreba naše Regije i Oredaba Vrhovnog sabora 2011., zajednički smo definirale cilj Regije za sljedeću godinu:

BIRAMO ŽIVOT
IZGRAĐUJUĆI MODEL VEĆEG SUDJELOVANJA

Isti cilj se može i treba proširiti na naš zajednički i osobni život. Dok nastojimo u redovnim i izvanrednim prilikama uvijek ponovno izabirati život, želimo rasti u poštivanju samih sebe i drugih te aktivno i odgovorno sudjelovati u životu zajednice i Regije. Pritom na poseban način želimo koristiti sredstva sudjelovanja koja imamo u našim Konstitucijama i pravilniku Regije.

Na spomenutom smo sastanku razgovarale o strukturi, mogućoj temi i načinu rada regionalnog sabora, kao i o povjerenstvima Regije. Bilo je dobrih i korisnih prijedloga koji će nam poslužiti u dalnjem planiranju. (...)

Neka nas u svim našim nastojanjima i promišljanjima vodi zagovor naše svete Majke Marije De Mattias. Sve vas iskreno pozdravljam.

*s. Ana Marija Antolović,
regionalna poglavarica,
i suradnice*

Zagreb, 31. listopada 2012.

SESTRAMA REGIJE ZAGREB

Drage sestre,

želim vas informirati da smo nakon dugog promišljanja i planiranja definirale temu 24. regionalnog sabora te najavljujem početak njegove pripreme.

TEMA SABORA JE:

KLANJATELJICA U SLUŽBI ŽIVOTA

U skladu s ciljem Regije, prema kojem želimo birati i promicati život i životnost stavljući naglasak na promicanje modela većeg sudjelovanja na svim razinama u Regiji, struktura regionalnog sabora povlašteno je sredstvo u tom nastojanju. Zaključci zadnjeg redovnog Regionalnog sabora, kao i potrebe i prioriteti Regije izraženi za vrijeme Izbornog sabora, traže vrednovanje naših apostolskih poslanja te promišljanje o postojećim projektima i usmjerenu Regije u skladu s našim ljudskim i materijalnim mogućnostima.

Kako nas pozivaju Odredbe Vrhovnog sabora, želimo "trajno otkrivati središte vlastitog života, razloge nade i dubinske motivacije svojih izbora", stavljati se u službu života u konkretnoj stvarnosti, tražiti kvalitetnije odgovore kroz analizu sadašnjih apostolskih poslanja i planiranja za budućnost nastojeći ujediniti sve naše snage i mogućnosti, kako duhovne i profesionalne naravi tako i materijalnih dobara koja imamo kao Regija. Posao koji je pred nama je opsežan i vjerojatno nam neće biti dovoljna samo jedna godina za promišljanje, analizu i odlučivanje na kojim područjima želimo potvrditi način življenja i rada, ili možda nešto mijenjati, prilagoditi, ostaviti ili uzeti novo.

Prema našem Pravilniku, uz pristanak Vijeća, imenovala sam Povjerenstvo za pripremu i vođenje Regionalnog sabora. To su: s. Damjana

Kovačević, predsjednica, s. Salezija Vukadin, s. Marijana Pintarić, s. Ankica Krupnicki i s. Vesna Abramović, članica Regionalne uprave. Na susretu Regionalne uprave i Povjerenstva sabora dogоворит ćemo na koji način će se odvijati dinamika rada i faze Sabora, o čemu ćemo vas informirati. (...)

Nalazimo se u Godini vjere te zajedno sa svim članovima Crkve želimo zahvaljivati Bogu za dar vjere i koristiti sve mogućnosti koje nam nudi opća i mjesna Crkva kako bi svaka od nas mogla rasti u vjeri jer će tada i naše zajednice sve više postajati mjesta življenja i svjedočenja žive vjere koja svjetli i privlači one koji traže smisao života i Onoga koji jedini može dati pravi odgovor na sva ljudska pitanja.

Neka nas u svim nastojanjima prati zagovor naše svete Majke da po njezinu primjeru, s pouzdanjem u Krv Kristova, rastemo u apostolskom zanosu i kontemplaciji.

Sve vas i svaku osobno iskreno pozdravljam

s. Ana Marija Antolović,
regionalna poglavarica,
i suradnice

SUSRET PROŠIRENOG VRHOVNOG VIJEĆA

ARGENTINA, BUENOS AIRES, 18. - 26. studenoga 2012.

Argentina je osma država po veličini na svijetu ($2.766.890 \text{ km}^2$), a trideseta po broju stanovnika (oko 40.000.000). Od 16. je stoljeća bila španjolska kolonija, a nezavisnost je proglašila 1816. godine. Izvornog indijanskog stanovništva ima oko 700 000 i koncen-

trirani su uglavnom na sjeveroistoku, sjeverozapadu i jugu zemlje. Argentinci su mješavina različitih nacionalnih i etničkih skupina, prevenstveno potomaka talijanskih i španjolskih doseljenika koji čine oko 88% populacije. Prvo što možete zapaziti jesu brojni mladi i obitelji s puno djece. Na žalost lako su uočljive i velike socijalne razlike. Val doseljavanja iz mnogih europskih zemalja stigao je u Argentinu krajem 19. i početkom 20. stoljeća, tu ima i dosta Hrvata. Računa se da je 1939. u Argentini živjelo oko 150.000 Hrvata, njihovih potomaka ima oko 400.000. Većina stanovništva pripada katoličkoj vjeri. Klanjateljice u Argentini djeleju već 47 godina. Prve zajednice otvorile

su sestre iz Italije (bivša Provincija Bari). Trenutno je u Argentini 12 Klanjateljica, 2 su Talijanke. Imaju dvije novakinje, jednu postulantku i nekoliko potencijalnih aspirantica. U predgrađima Buenos Airesa, koja kao prsten tvore veliki Buenos Aires (u nekim

dijelovima udaljenost je i po 200 km od središta grada), imaju 4 zajednice te 2 zajednice na sjeveru Argentine (Formoza) koje su udaljene 1500 km.

U blizini kuće, koja je sjedište tog utemeljenja, nalazi se velika škola, vlasništvo Klanjateljica. Školu pohađa 1500 učenika (od vrtića do srednje škole). U školi rade samo 3 Klanjateljice, a ostalo su laici, stotinjak nastavnika i profesora. Ostale Klanjateljice poučavaju u državnim školama, a također su zauzete u raznim socijalnim projektima i pastoralu u župama.

Odluka da se susret Proširenog vrhovnog vijeća održi u Argentini dolazi iz želje da sve sudionice upoznaju nove stvarnosti i prisutnosti Klanjateljica te da im

izraze podršku cijele naše internacionalne obitelji. Sudionice susreta su sve članice Vrhovne uprave i sve regionalne poglavarice. Nažalost regionalne poglavarice Indije i Tanzanije nisu mogle doći jer nisu dobile vizu za Argentinu. Tema susreta bila je: S druge strane praga:srcem koje pomiruje. Rad je bio dinamičan i zanimljiv, s puno različitih argumenata koji su bili na dnevnom redu za produbljivanje, diskusiju, određivanje usmjerenja i donošenja odluka. Većina sudionica međusobno se poznaje, samo su dvije sestre (s. Judith iz Schaana i s. Barbara iz USA) prvi put na jednom internacionalnom susretu. Brzo je uspostavljena atmosfera otvorenosti, uzajamnog slušanja i dijeljenja koja je obilježila cijelo vrijeme zajedničkog rada.

Prvi radni dan bio je posvećen dijeljenju iskustava i razmišljanja vezanih uz temu susreta, a nakon toga kratkim izvještajima i razgovoru o stvarnostima regija: snage i mogućnosti koje regije imaju te izazovi na kojima trebaju rasti. Sljedeća dva dana bila su formativna, posvećena produbljivanju vještine i metodologije programiranja, otkrivanja prioriteta, načina upravljanja i praćenja procesa promjene u posvećenom životu te ulozi duhovnosti u programiranju zajednica posvećenog života. U tom nas je radu pratio fra Afonso Murad, redovnik marist iz Brazila.

Drugi dio susreta započeo je dijeljenjem iskustava o odjecima i prihvaćanju Odredaba Vrhovnog sabora u regijama kao i o načinu na koje regije nastoje produbiti i usvajati usmjerenja

Vrhovnoga sabora. Slijedilo je predstavljanje programa Vrhovne uprave za cijelo trajanje mandata: kalendar vizitacije u cijeloj Družbi i druge inicijative koje potiče, organizira i koordinira Vrhovna uprava.

Također se na razne načine diskutiralo, dogovaralo i planiralo mnoge sadržaje: tema, sadržaj i način odvijanja vrhovne vizitacije, vrednovanje planova uprave i plana izbora u regijama, suradnja u kontinentalnim područjima, duhovnost vodstva, prijedlog djelovanja Internacionalnog centra duhovnosti, VIVAT, Fond družbe, finansijska pitanja...

Sve smo dane zajednički slavile Euharistiju, koju je uglavnom predslavio mjesni biskup biskupije Sv. Mihaela, mons. Sergio Fenoy, prijatelj naših sestara, koji je svojim kratkim, ali značajnim poticajima obogatio naš zajednički rad.

Rad smo započele evanđeoskom slikom Jerihonskog slijepca koji moli Isusa da progleda (potrebne su nam 'evanđeoske oči' za ispravno gledanje), a završile slikom udovice koja je spremno darovala sve što je imala (davanje svega onoga što imamo za život čin je potpunog predanja Bogu).

Za vrijeme zajedničkog boravka uspjele smo

pola dana provesti u obilasku i upoznavanju glavnog grada Argentine, a u nedjelju smo zajedno hodčastile u nacionalno marijansko svetište u gradiću Lujana nedaleko od Buenos Airesa. Zajedno s mnoštvom hodočasnika sudjelovale smo na nedjeljnoj Euharistiji, a

popodne smo provele na jednom lijepom seoskom imanju. Na takvim sačuvanim gospodarstvima osim dobre tradicionalne hrane koju nude ('asado' – razne vrste mesa s roštilja), za svoje posjetioce priređuju i zabavni program koji se sastoji od tradicionalne glazbe uz koju se može zaplesati, izvornih plesova, mogućnosti jahanja na konjima i vožnje na konjskoj zaprezi itd. Na velikom i uređenom gospodarstvu moguće je uživati u šetnji i svježem zraku, razgledati i susretati i domaće životinje, ali i razne egzotične ptice. Dan je bio prekrasan, u Argentini je sada proljeće i već dosta vruće, ali je noć prije toga padala kiša pa je osvježilo. Na kraju ovog kratkog izvještaja želim prenijeti pozdrave svih sudionica Proširenog vijeća, članica Vrhovne uprave kao i prisutnih regionalnih poglavarica, a na poseban način sestara iz Argentine kojima sam obećala da ćemo za njih moliti kako bi malo brže rastao broj Klanjateljica u njihovoј lijeponoj, ali patnjom obilježenoj zemlji.

s. Ana Marija Antolović

SA CVIJEĆEM, ROSOM I ZVIJEZDOM

Ako je sreća lijepa kao cvijet,
daj nam, Isuse,
da se uzmognemo radovati cvijeću
na tvome oltaru.

Ako je nevinost čista kao rosa,
daj nam, Bogorodice,
da već ranim jutrom,
dok sunce još ne svane,
zašapućemo s krajolikom
"Blagoslovljena ti..."

Ako je bezazlenost ljupka kao zvijezda,
daj nam, Bože,
da noću spavamo poput anđela.

Sida Košutić

U IME SVIH SIROMAHА

Ove ljute zime molim ti se, Gospodine, u ime svih siromaha.

U ime onih koji spavaju po tuđim sjenicima, gladni, prozebli i ostavljeni. Davno su prestali željeti sreću, njihova je sva težnja zaboraviti da žive. Na tuđim pragovima nema za njih kruha, pa dan i noć naprežu mozak gdje da ukradu.

Oprosti im, Gospodine, oni su samo gladni.

Molim ti se u ime onih što banče noćima uz vino i svirku. Njihov je život gnijelež ljepota, tvoje ime spominju samo u kletvi.

Oprosti im, Gospodine. Oni padaju od vatre neutažive žedi i zaboravili su na te.

Molim ti se u ime svih onih žena koji si čast prodaše za nakit i slast. Njihov je dan jednak noći, grijehom se ponose i živeći tijelom svaki dan dublje umiru dušom.

Oprosti im, Gospodine. Zaboravile su na te i čeka ih bezdan užasne bijede.

Molim ti se za onu djecu ubogu što lunjaju cestom prepuštena sebi. Nekome su na teret da budu u kući, netko ih zlostavlja i kletvom i psovkom ubija im stid. Zato i ona, kada ih tko dirne na cesti, psuju i proklinju kao sveiskusni starci.

Oprosti im, Gospodine. Njih si prve pozvao za nebo, ali već im je proljeće života promrzlo od bijede.

Molim ti se, Gospodine, u ime onih presičenih siromaha koji te spominju jer su siti. Oni laž zamjenjuju istinom i cijeli život misle da je tvoja volja da baš oni žive u izobilju. Pa te ustima hvale pokraj svagdašnjeg krcatog stola. A kada siromah ište mrvicu njihova suviška, nadare ga savjetom da pođe drugamo.

Oprosti im, Gospodine. Oni u obilju ne znaju kako je teško biti gladan.

I još ti se molim za sve one kojih ja ne znam, ali ti ih znaš.

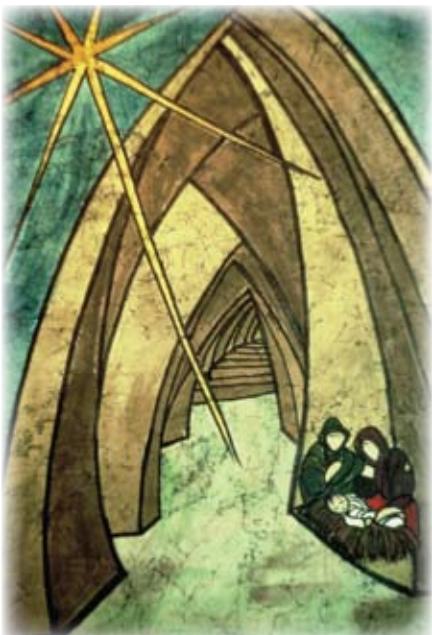

Molim te da nemirnima udijeliš mir, Gospodine mira;
da osvetnicima oduzmeš snagu, Gospodine blagosti;
da klevetnike naoružaš krotkošću, Gospodine mudrosti;
da ohole ukrasiš poniznošću, Gospodine ljepote.

Ove ljute zime molim ti se, Gospodine, u ime svih siromaha.

Sida Košutić

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

REGIONALNA UPRAVA MEĐU NAMA

Neće suditi po viđenju, presudjavati po čuvenju,
već po pravdi će suditi ubogima
i sud prav izricati bijednima na zemlji.
(Iz 11,3-4)

SJEDNICE REGIONALNOG VIJEĆA

SA SJEDNICA ODRŽANIH OD SRPNJA DO PROSINCA 2012.

*Definiranje novih apostolskih poslanja i premještaja uvjetovanih različitim razlozima: novim službama u regionalnoj upravi, mogućnostima zaposlenja, odlaskom u mirovinu, završetku studija i zatvaranjem radnih mjesta (Đulovac, Varaždin, Bihać, Nova Gradiška, Bjelovar) i dviju zajednica (Seline, Murter).

*Imenovanja poglavica zajednica te nazočnost primopredajama u zajednicama.

*Izvještaji o susretima sa sestrama i zajednicama.

*Organiziranje slavlja prvih i doživotnih redovničkih zavjeta i jubilarnih godišnjica

*Planiranje i programiranje apostolske godine (cilj Regije za apostolsku godinu 2012. /2013., definiranje i objavljanje teme 24. regionalnog sabora, imenovanje članica Povjerenstva sabora, konstituiranje povjerenstava te imenovanje članica povjerenstava u Regiji i drugo).

*Priprema sastanka s poglavarcima zajednica 8. rujna 2012. u Zagrebu, Tuškanac 56.

*Zaklada "Marija De Mattias" – djelovanje nakon novog imenovanja članova Uprave.

*Razgovor o suradnji s biskupima i svećenicima, o dopisima i obnavljanju ili izmjeni ugovora, o suradnji s humanitarnim organizacijama (molbe za donacije i stipendije).

*Razgovor o načinima komunikacije iz Regionalnog tajništva, o slanju službenih dopisa i obavijesti, posredovanju dopisa iz Vrhovne uprave i sl.

*Plan djelovanja Izdavačkog centra Zajedništvo predstavila je s. Tomislava Ćavar.

*Glavna usmjerenja i postavke Ureda za informiranje i komunikaciju predstavila je s. Vesna Abramović.

*Edukacije i školovanje sestara – sveučilišni

studiji, pohađanje tečajeva stranih jezika, seminar Bibliodrame.

*Pripreme za susret s Povjerenstvom sabora 7. studenoga 2012.

*Pripreme za sastanak Proširenog vrhovnog vijeća

*Na dnevnom su redu često bila i ekonomска pitanja:

-izgradnja drugog dijela samostana u Zagrebu, Miramarska 100;

-kupnja automobila (Karlovac, Podsused, Tuškanac);

-financijske obveze, takse i doprinosi u Regiji Zagreb u godini 2012./2013.;

-rješavanje molbi zajednica i sestara za novčana sredstva;

-pravna pitanja glede ostavština pokojnih sestara (Gaćina, Zorica) i imanja (Olib, imanje Susović);

-radovi na obnovi kuća u Ivancu i Zenici;

-ASC adresar i Liturgijski kalendar (troškovi grafičke pripreme i tiska);

-izvještaj iz ASC fonda o ovogodišnjoj raspodjeli sredstava (formacija, Centar "Marjanovac", Centar "Dragi bližnji");

-socijalna i zdravstvena osiguranja sestara, edukacije i školovanje, briga o uzdržavanju zajednica i kuća, liječenje i drugo.

POVJERENSTVA U REGIJI

POVJERENSTVO ZA ZVANJA I PASTORAL MLADIH

s. Mirjana Juranović
s. Laura Cukar
s. Nada Grgić
s. Melita Petra Kraševac
s. Matija Pavić

POVJERENSTVO ZA ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE I SURADNIKE KLANJATELJICA KRVI KRISTOVE

s. Mara Matijević
s. Davida Dizdar
s. Jadranka Obućina
s. Marija Pujić
s. Ancilla Vukoja

POVJERENSTVO ZA EKUMENIZAM I MEĐURELIGIJSKI DIJALOG

s. Danijela Anić
s. Loreta Stipić
s. Olivera Šapina

POVJERENSTVO ZA MATERIJALNA DOBRA REGIJE

s. Anita Ferketin
s. Rozarija Ćurić
s. Cecilija Glibo
s. Martina Katović
s. Antonietta Petrosino
s. Emanuela Škarica

POVJERENSTVO SABORA

s. Damjana Kovačević
s. Marijana Pintarić
s. Ankica Krupnicki
s. Salezija Vukadin
s. Vesna Abramović

SUSRETI SA SESTRAMA I ZAJEDNICAMA

Regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović, regionalne savjetnice i regionalna ekonoma susrele su se s gotovo svim sestrama i zajednicama posjećujući ih u mjestima njihova života i djelovanja ili u regionalnoj kući prilikom primopredaje službe poglavarica zajednica, na slavlјima i u različitim drugim prigodama.

SASTANCI POVJERENSTVA SABORA

Povjerenstvo sabora održalo je tri radna sastanka: 7., 18. i 30. studenoga 2012., od toga dva sastanka s Regionalnom upravom.

Ovogodišnji cilj Regije BIRAMO ŽIVOT IZGRAĐUJUĆI MODEL VEĆEG SUDJELOVANJA podrazumijeva zajedničko sudjelovanje u svim segmentima našega života i rada. Taj model odabrale su članice Regionalne uprave zajedno s članicama Povjerenstva sabora te su u tom smjeru planirale odvijanje etapa regionalnog sabora tijekom godine.

Sve etape bit će prožete temom 24. regionalnog sabora koja glasi KLANJATELJICA U SLUŽBI ŽIVOTA.

Prvi susreti sa zajednicama u prosincu 2012. organiziraju se sa svrhom predstavljanja pripreme i rada 24. regionalnog sabora. To je ujedno prvi korak u nastojanju da se sve sestre uključe u dinamiku odvijanja Sabora. Nakon tog susreta slijedi razdoblje za osobni rad uz pripremljene poticaje i upitnike. Rad u zajednicama temeljiti će se na produbljivanju teme Sabora. Nakon vrhovne vizitacije planiraju se Pokrajinski susreti, kako predviđa Pravilnik Regije Zagreb. Potom slijedi zasjedanje regionalnog sabora.

POPIS SESTARA PO ZAJEDNICAMA 2012./2013.

ADELAIDE	BiH - 77000 BIHAĆ	BiH - 80230 GLAMOČ
179 Stanley St. NTH Adelaide 5006 S. Australia tel. 0061-8/8267-1057 adorers@chariot.net.au	5. korpusa 39 tel. 00387/37-227-559 ascbihac@gmail.com	Ante Brune Bušića bb tel. 00387/34-272-344 asc.glamoc@tel.net.ba
1. s. SLAVICA TURČIĆ 2. s. Marija Čosić 3. s. Andjela Jurinić	1. s. ANA IVELJIĆ 2. s. Blanka Šturm 3. s. Atanazija Tomić	1. s. ANETA ANĐELIĆ 2. s. Martina Katović 3. s. Simplicija Šimić
BiH - 78000 BANJA LUKA <i>Novi Nazaret</i>	HR - 43000 BJELOVAR	HR - 44430 HRV. KOSTAJNICA
Ilijе Garašanina 12 tel. 00387/51-316-902 sestre-asc@teol.net	Križevačka cesta 23 tel. 00385/43-251-915 bjelovar@klanjateljice.hr	R. Djetelića 6/I tel. 00385/44-851-006 klanjateljice.hrvkostajnica@ email.t-com.hr
1. s. DAMJANA KOVAČEVIĆ 2. s. Berislava Baltić 3. s. Judita Baljkas 4. s. Marina Domić 5. s. Leopoldina Džebić 6. s. Natalija Ivaniš 7. s. Beata Lagundžić 8. s. Zdenka Pezer 9. s. Loreta Stipić 10. s. Jacinta Šokić 11. s. Katica Tušek	1. s. ANTOANETA UGLJAREVIĆ 2. s. Virginija Kolić 3. s. Anita Krištić	1. s. Leonija Ćuković 2. s. Ivanka Lisak
BiH - 78000 BANJA LUKA <i>ordinarijat</i>	BiH - 78400 BOS. GRADIŠKA	HR - 47000 KARLOVAC
Kralja Petra I. 80 tel. 00387/51-305-984 bl-biskupija@klanjateljice.hr	Trg jevrejskih stradanja 3 tel. 00387/51-815-481 cvijet@teol.net	Andrije Hebranga 11 tel. 00385/47-431-405 karlovac@klanjateljice.hr
1. s. MELANIJA JAJČEVIĆ 2. s. Alfonza Duspara 3. s. Dolores Tikvić	1. s. MARIJANA PINTARIĆ 2. s. Amata Andelić 3. s. Vianeja Čolić 4. s. Ksaverija Petrušić 5. s. Ljubica Radovac	1. s. DAVIDA DIZDAR 2. s. Elizabeta Glasnović 3. s. Lucija Grgić 4. s. Paulina Ivanković 5. s. Amalija Miletić 6. s. Dominika Santro
BiH - 80244 KONGORA <i>Samostan Srca Isusova</i>	HR - 43532 ĐULOVAC	BiH - 80244 KONGORA <i>Samostan Srca Isusova</i>
	Domobraska 15 tel. 00385/43-382-021 obrazovno-pastoralni.centar@ bj.t-com.hr	tel. 00387/34-365-601 casne.kongora@tel.net.ba
	1. s. Zvonimira Borščak 2. s. Maristela Hecimović	1. s. RENATA VUKADIN 2. s. Branka Gabrić 3. s. Mira Pokrajčić

HR - 42240 IVANEC

Ivanečki Vrhovec 36a
tel. 00385/42-783-030
asc@vz.t-com.hr
ivanec@klanjateljice.hr

1. s. LJUBICA ŠUMIĆ
2. s. Velimira Bosankić
3. s. Dubravka Bulaja
4. s. Irma Bullesbach
5. s. Laura Cukar
6. s. Elvira Cvitković
7. s. Ivana Ćerdić
8. s. Melita Čosić
9. s. Tereza Gabrić
10. s. Miroslava Ivanko
11. s. Fabijana Jagodin
12. s. Jelena Kančelarić
13. s. Blaženka Kasapović
14. s. Adelina Kovačević
15. s. Mara Kovč
16. s. Katarina Lukačević
17. s. Dobroslava Medven
18. s. Dragica Mijatović
19. s. Rafaela Milić
20. s. Konzolata Nikifor
21. s. Elza Sakač
22. s. Josipa Santro
23. s. Julijana Šumić
24. s. Jasna Tomić

A - 6330 KUFSTEIN

Lindenallee 13
tel. 0043/5372-62-620-17
kufstein@klanjateljice.hr

1. s. Kornelija Bosankić
2. s. Benjamina Križanac

HR - 44320 KUTINA

Crkvena 63
tel. 00385/44-683-276
kutina@klanjateljice.hr

1. s. MARIJA PUJIĆ
2. s. Klementina Barbić
3. s. Mirjam Kuštreba
4. s. Olivera Šapina

D - 80796 MÜNCHEN

Hiltenspergerstr. 76
tel. 0049/89-3061-1050
jbjelkanovic@gmx.de

1. s. JOSIPA BJELKANOVIĆ
2. s. Krescencija Delaš
3. s. Kristina Jajčević
4. s. Janja Pujić
5. s. Marinka Tadić
6. s. Mirjana Tikvić

HR - 35400 NOVA GRADIŠKA

Kramarićeva 13
tel. 00385/35-362-100
asc-ng@sb.t-com.hr

1. s. BERNARDA KRIŠTIĆ
2. s. Edita Janko
3. s. Jagoda Nikić

BiH - 78418 NOVA TOPOLA

Banjalučki put 1
tel. 00387/51-892-383
mob. 00387/65-974-696
n-topola@gradiska.com

1. s. DRAGOMIRA MILIĆ
2. s. Paula Antolović
3. s. Arkandela Brkić
4. s. Mehtilda Čančar
5. s. Cecilija Glibo
6. s. Salezija Vukadin

HR - 35430 OKUČANI

Ante Starčevića 63
tel. 00385/35-346-620
okucani@klanjateljice.hr

1. s. LJILJANA MEŠTROVIĆ
2. s. Cecilija Milković
3. s. Snježana Pavlović
4. s. Brigita Pušelj
5. s. Celestina Stojanović
6. s. Mara Župarić

HR - 23296 OLIB

Olib 58
tel. 00385/23-376-076
olib@klanjateljice.hr

1. s. Berhmana Dominković
2. s. Andela Golub

HR - 23249 RAŽANAC

Samostan Kraljice krunice
tel. 00385/23-651-161
klanjateljice.krvi.kristove@zd.t-com.hr

1. s. LJILJANA MARIĆ
2. s. Josipa Draguljić
3. s. Renata Pilićić
4. s. Katarina Vujeva

I - 00183 ROMA
generalna kuća

Via B. Maria De Mattias 10
tel. 0039/06-7049-6702
anic.danasc@gmail.com
alipovac@gmail.com

1. s. Danijela Anić
2. s. Ana Lipovac

BiH - 71000 SARAJEVO

Antuna Hangija 106
tel. 00387/33-225-044
asc.sarajevo@gmail.com
1. s. EMANUELA ŠKARICA
2. s. Marcijana Krištić
2. s. Jadranka Obućina
4. s. Irena Zeba

HR - 23295 SILBA
Samostan svete Fauste

tel. 00385/23-370-171
1. s. Branislava Garvan
2. s. Lucija Stipić

D - 71065 SINDELFINGEN

Eyachstr. 36
tel. 0049/7031/811-280
sestresindelfingen@yahoo.de
1. s. Bogoljuba Jurič
2. s. Bernardeta Tomić

HR - 35000 SL. BROD

Julija Domca 49
tel. 00385/35-258-986
sl-brod@klanjateljice.hr
1. s. Stela Kovačević
2. s. Helena Radman

CH - 6416 STEINERBERG

St. Annaheim
Sattelstr. 6
tel. 0041/41-8338-490
Sr.boromeja@kloster.li
1. s. Boromea Galić

HR - 23206 SUKOŠAN

Ulica sv. Kasijana br. 32
tel. 00385/23-393-551
samostan.sukosan@zd.t-com.hr
1. s. Lidija Petrušić
2. s. Antonija Topalović

SYDNEY

107 Brisbane Rd.
St. John's Park, 2176
Sydney
NSW Australia
tel. 0061/2-9610-8836
adorers@bigpond.com
1. s. ILUMINATA ANTOLOVIĆ
2. s. Margareta Kišić
3. s. Tereza Kuzmić
4. s. Tarzicija Medven
5. s. Regina Šumanović

BiH - 76275 VIDOVICE

Podliparska 2
tel. 00387/31-731-200
sestra.violeta@tel.net.ba
1. s. VIOLETA ĆEKIĆ
2. s. Nada Grgić
3. s. Ljubica Kodžoman
4. s. Benigna Zelenika
5. s. Valerija Šokić
Ul. Peta 3
BiH - 76270 Oraše
(tel. 00387/31-713-284)

HR - 52450 VRSAR

Brijunska 9
tel. 00385/52-441-995
sestre.klanjateljice.krvi.kristove@
pu.t-com.hr
1. s. Benita Antolović
2. s. Vladimira Galir

HR - 32010 VUKOVAR -
Borovo Naselje

Lička 39
tel. 00385/32-417-459
vukovar-asc@vu.t-com.hr
1. s. BERNARDICA KESAK
2. s. Danijela Borščak
3. s. Mirka Ždralović

HR - 23000 ZADAR

Ivana Meštrovića 57
tel. 00385/23-337-041
asc.zadar@zd.t-com.hr
1. s. ROZARIJA ĆURIĆ
2. s. Fidelis Basić
3. s. Lucija Bijelić
4. s. Klara Puljić
5. s. Andelka Šteko

HR - 10000 ZAGREB - Kaptol

Kaptol 1
tel. 00385/1-4814-935
andelita.sokic@zg.t-com.hr
1. s. Andelita Šokić
2. s. Severina Šokić

BiH - 72000 ZENICA

Masarykova 52
tel. 00387/32-240-694
sestreuze@yahoo.com
1. s. Nada Abramović
2. s. Hermina Rotim

HR - 10000 ZAGREB
- Miramarska

Miramarska cesta 100
tel. 00385/1-6170-642
00385/1-6156-920
miramarska@klanjateljice.hr

1. s. KAROLINA MILJAK
2. s. Donata Čolić
3. s. Dragica Ferketin
4. s. Zdravka Leutar
5. s. Domagoja Ljubičić
6. s. Ljilja Muzić
7. s. Antonietta Petrosino
8. s. Veronika Radoš
9. s. Angelina Sesar
10. s. Magdalena Šokić
11. s. Ancilla Vukojća

HR - 10090 ZAGREB
- Susedgrad

Vinobreška 16
tel. 00385/1-3490-789
podsused@klanjateljice.hr

1. s. MATIJA PAVIĆ
2. s. Ruža Bosankić
3. s. Imelda Dolibašić
4. s. Štefica Kezić
5. s. Ankica Krupnicki
6. s. Milka Marković
novakinja: Sunčica Kunić

HR - 10000 ZAGREB
- Trešnjevka

Vidovečka 8
tel. 00385/1-3015-793
mirjanajuranovic@gmail.com

1. s. Mirjana Juranović
2. s. Augustina Barišić
3. s. Ankica Klepić
4. s. Viktorija Košak
5. s. Melita Petra Kraševac

HR - 10000 ZAGREB
- Tuškanac

Tuškanac 56
tel. 00385/1-4834-284
00385/1-4835-855
00385/1-4835-856
00385/1-4835-857
tuskanac@klanjateljice.hr

1. s. FINKA DOLIBAŠIĆ
2. s. Vesna Abramović
3. s. Ana Marija Antolović
4. s. Marija Bilanović
5. s. Tomislava Čavar
6. s. Lea Dominković
7. s. Anita Ferketin
8. s. Božena Ferketin
9. s. Ivana Husnjak
10. s. Monika Kajić
11. s. Mara Matijević
12. s. Matilda Palić
13. s. Zrinka Ravnjak

REGIONALNA UPRAVA

HR - 10000 Zagreb
Tuškanac 56
tel. 00385/1-4835-851
fax: 00385/1-4834-281
asc-zg@zg.t-com.hr

1. s. ANA MARIJA ANTOLOVIĆ,
regionalna poglavarica
tel. 00385/1-4834-283
mob. 00385/98-9382-765
poglavarica@klanjateljice.hr

2. s. FINKA DOLIBAŠIĆ,
savjetnica
tel. 00385/1-4835-855
mob. 00385/98-1872-117
finka.dolibasic@gmail.com

3. s. MARA MATIJEVIĆ,
savjetnica
tel. 00385/1-4835-853
mob. 00385/98-1848-154
mara.matijevic@yahoo.de

4. s. VESNA ABRAMOVIĆ,
savjetnica i tajnica
tel. 00385/1-4835-851
mob. 00385/98-1651-779
vesna.abramovic@zg.t-com.hr

5. s. TOMISLAVA ČAVAR,
savjetnica
tel. 00385/1-4835-858
mob. 00385/98-192-3939
tcavar@net.hr

6. s. M. ANITA FERKETIN,
ekonoma
tel. 00385/1-4835-852
mob. 00385/98-1393-299
aferketin@net.hr

**DATUMI MOLITVE
ZA DUHOVNA ZVANJA
SVAKOG MJESECA
2011./2012.**

DATUM / ZAJEDNICA

1. Banja Luka – Novi Nazaret
2. Banja Luka – ordinarijat
3. Nova Topola
4. Bosanska Gradiška
5. Bihać
6. Zenica
7. Glamoč
8. Kongora
9. Rim
10. Sarajevo
11. Vukovar – Borovo Naselje i Olib
12. Vidovice
13. Hrv. Kostajnica
14. Kufstein
15. München
16. Sindelfingen i s. Boromea Galić
17. Sukošan
18. Sydney
19. Adelaide
20. Zagreb – Tuškanac
21. Zagreb – Miramarska i Zadar
22. Ražanac i Vrsar
23. Zagreb – Kaptol i Đulovac
24. Zagreb – Vidovečka i Bjelovar
25. Ivanečki Vrhovec
26. Sl. Brod i Varaždin
27. Okučani i Silba
28. Nova Gradiška
29. Kutina
30. Karlovac
31. Zagreb – Podsused

Zajednice koje mole 29., 30. i 31. –
u veljaći pomicu dan molitve na 28.
Zajednica Podsused u mjesecima bez 31.
molitvu pomicće na 30. toga mjeseca.

**DUHOVNE VJEŽBE
U 2013.**

2. (navečer) - 8. (navečer) SIJEČNJA 2013.

IVANEČKI VRHOVEC
p. Marko Matić, DI

19. (navečer) - 25. (navečer) SIJEČNJA 2013.

BANJA LUKA - NOVI NAZARET
vlč. Milan Špehar

15. (navečer) - 21. (navečer) VELJAČE 2013.

NOVA TOPOLA
fra Diego Deklić

1. (navečer) - 7. (navečer) OŽUJKA 2013.

BANJA LUKA - NOVI NAZARET
vlč. Ivica Raguž

29. TRAVNJA (nav.) - 5. SVIBNJA (nav.) 2013.

NOVA TOPOLA
fra Pero Vrebac

23. (navečer) - 29. (popodne) LIPNJA 2013.

KOŠLJUN (FRANJEVAČKI SAMOSTAN)
fra Diego Deklić

7. (navečer) - 14. (ujutro) KOLOVOZA 2013.

IVANEČKI VRHOVEC
p. Niko Bilić, DI

IZ REGIONALNOG TAJNIŠTVA

VIJESTI

*S. Andjela Jurinić (Adelaide, Australija) dobro je podnijela operaciju na kralježnici 2. srpnja 2012. i uspješno se nakon toga oporavila.

*S. Zdravka Leutar sudjelovala je na Svjetskoj konferenciji socijalnih radnika u Stockholmu (Švedska) 8. - 12. srpnja 2012.

*Za vrijeme svečane Euharistije, 10. srpnja 2012. u župnoj crkvi sv. Ivana Bosca u Podsusedu prve redovničke zavjete položila je s. Laura Cukar u prisutnosti s. Ana Marije Antolović, regionalne poglavarice, 40-tak sestara te rodbine i prijatelja.

*S. Danijela Anić i s. Ana Lipovac uspješno su završile godinu studija u Rimu i položile sve ispite te su od srpnja do rujna boravile u Regiji.

*S. Milka Marković vratila se u Zagreb 11. srpnja 2012. nakon 3 mjeseca boravka u Brazilu te je svoje dojmove istoga dana prenijela zajednici sestara u Podsusedu i u regionalnoj kući na Tuškancu.

*S. Giovanna Pacifico iz Regije Italije doputovala je u Zagreb 12. srpnja 2012. te je 10-tak dana boravila u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini.

*Po završetku duhovnih vježbi, 14. kolovoza 2012. u Ivanečkom Vrhovcu s. Lucija Bijelić, s. Monika Kajić i s. Ivana Husnjak obnovile su privremene redovničke zavjete u nazočnosti regionalne poglavarice s. Ana Marije Antolović.

*S. Jagoda Nikić je 15. kolovoza 2012. za vrijeme svečane Euharistije u župnoj crkvi sv. Terezije od Djeteta Isusa u Zagrebu položila doživotne zavjete u nazočnosti regionalne poglavarice s. Ana Marije Antolović, sestara, svojih roditelja, rodbine i prijatelja. Istoga je dana deset sestara proslavilo jubilarne obljetnice svojih redovničkih zavjeta.

*S. Marija Ćosić je, nakon tromjesečnog boravka u domovini, 22. kolovoza 2012. otputovala u Australiju.

*Edukacija BIBLIODRAME održana je 23. - 26. kolovoza 2012. u samostanu sv. Terezije od Djeteta Isusa u Zagrebu, Miramarska 100.

*Povodom početka radova na izgradnji drugog dijela samostana u Zagrebu, Miramarska 100, vlč. Željko Lovrić je 3. rujna 2012. u samostanskoj kapelici predvodio misno slavlje na kojem su zajedno sa sestrama sudjelovali izvođači radova, stručni nadzor i odvjetnica.

*U regionalnoj kući u Zagrebu, Tuškanac 56, održan je 8. rujna 2012. susret s poglavaricama zajednica. Regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović i članice Regionalne uprave zajedno su s 23 nazočne mjesne poglavarice tražile način kako odgovoriti na potrebe sadašnjeg trenutka u svjetlu Odredbi XX. vrhovnog sabora.

Dotičući aktualna pitanja života u Regiji, dijeleći informacije, iskustva i vizije za budućnost, dale su svoj doprinos planiranju upravo započete apostolske godine.

**"Uloga i važnost žene u prenošenju vjere" bila je tema Redovničkih dana održanih 14. - 15. rujna u Zagrebu na kojima su sudjelovale i Klanjateljice.

*Svetkovinu Blažene Djevice Marije Žalosne, Žene Novoga saveza, zaštitnicu samostanske kapelice Marije Suotkupiteljice u Ivanečkom Vrhovcu, svečano su proslavili 15. rujna 2012. sestre i okupljeni vjernici misnim slavljem koje je predvodio varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak.

*Redovnički dan u Bosni i Hercegovini s temom "Vjera u životu redovnika" održan je 22. rujna 2012. u franjevačkom samostanu sv. Luke i župi Uznesenja BDM u Jajcu.

Uz sestre Klanjateljice koje djeluju u BiH sudjelovale su regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović i regionalna savjetnica s. Mara Matijević.

*S. Snježana Pavlović je 26. rujna 2012. u Zagrebu uspješno obranila diplomski rad na temu "Doživljaj i iskustvo roditeljstva iz perspektive roditelja s više djece". Time je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu - Studijski centar socijalnog rada, završila diplomski sveučilišni studij socijalnog rada te stekla akademski naziv *magistra socijalnog rada*.

*S. Ana Marija Antolović i s. Vesna Abramović sudjelovale su 27. rujna 2012. na svečanom slavlju kod sestara milosrdnica u Zagrebu, Frankopanska 17, prigodom svetkovine njihova utemeljitelja sv. Vinka Paulskog.

*Na međunarodnom znanstvenom skupu Istraživanja u edukacijsko-rehabilitacijskim znanostima održanom u Zagrebu 27. - 29. rujna 2012. s. Zdravka Leutar održala je usmena izlaganja: *Stavovi građana prema osobama s invaliditetom u Bosni i Hercegovini u usporedbi s Europskom unijom i Hrvatskom; Kvaliteta života osoba s intelektualnim teškoćama u Hrvatskoj*.

*U Kući novicijata u Podsusedu održan je 28. rujna 2012. susret Ekipi formacije na kojemu je uz odgojiteljice u početnoj formaciji sudjelovala i regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović.

*Na svečanoj promociji 29. rujna 2012. u Đakovu s. Ljilja Muzić je primila diplomu o završenom programu stručnog teološko-katehetskog osposobljavanja za vjerski odgoj djece predškolske dobi prema načelima Montessori pedagogije *Kateheze Dobroga Pastira*.

*Poticati ponovno otkrivanje vjere, koja unosi nadu u život svakog čovjeka, svrha je nove evangelizacije – istaknuo je Benedikt XVI. na otvaranju 13. redovne opće biskupske sinode koja je održana u Vatikanu 7. - 28. listopada 2012. pod geslom "Nova evangelizacija za prenošenje kršćanske vjere".

*Na V. međunarodnoj konferenciji socijalnih radnika održanoj u Trogiru 10. - 12. listopada 2012. na temu: "Međugeneracijsko povezivanje

i aktivno starenje: izazovi za socijalni rad" s. Zdravka Leutar je održala izlaganje: *Socijalni rizici starijih osoba s invaliditetom i radionicu Primjena Bibliodrame u socijalnom radu sa starijim osobama*.

*Papa je 11. listopada 2012. svetom misom na Trgu svetoga Petra u Rimu otvorio Godinu vjere, na dan kada se slavi pedeseta obljetnica otvaranja II. vatikanskog sabora. S Papom je koncelebriralo više od 400 kardinala i biskupa iz cijelog svijeta u nazočnosti carigradskog ekumenskog patrijarha Bartolomeja I. i primasa anglikanskog zajedništva Rowana Williamsa. I Klanjateljice su započele s Crkvom hod kroz Godinu vjere nadahnjujući se na Apostolskom pismu pape Benedikta XVI. PORTA FIDEI i uključujući se u programe mjesnih crkava u kojima žive i djeluju.

*Članice Regionalne uprave susrele su se 20. listopada 2012. s p. Jakovom Mamićem u karmelskom samostanu u Remetama.

*Na svetkovinu utemeljitelja Družbe Misionara Krvi Kristove, sv. Gašpara del Bufala, 21. listopada 2012., u crkvi sv. Martina biskupa u Dugom Selu položili su vječna obećanja novi članovi Družbe misionara Krvi Kristove Hrvatske delegature: br. Marijan Zubak, br. Stjepan Horvat i br. Davor Lukačević. U Družbu ih je primio p. Franciszek Grzywa, CPPS, provincijal Poljske provincije za vrijeme misnog slavlja koje je predvodio p. Ilija Grgić, CPPS. Slavlju su nazočile i brojne Klanjateljice.

*S. Olivera Šapina je 25. listopada 2012. u Zagrebu položila stručni ispit za zvanje vjero-čiteljice.

*U Sarajevu je 25. listopada 2012. obilježena dvadeseta godišnjica humanitarne akcije "Bosnienhilfe" (Pomoć Bosni), koju vodi gospodin Heribert Hözl sa suprugom Ursulom i brojnim dobročiniteljima iz njemačkog grada Duisburga u okviru biskupijskog Caritasa. Na prigodnoj svečanosti sudjelovalo je nekoliko naših sestara među kojima i regionalna poglavarica s. Ana

Marija Antolović. S. Ancilla Vukoja izrekla je riječi zahvale obitelji Hölz i suradnicima za njihovu pomoć Centru za odvikavanje od ovisnosti "Marjanovac" u Bosanskom Aleksandrovcu.

*U slavlju posvete obnovljene župne crkve sv. Roka u Bosanskoj Gradišci 27. listopada 2012. sudjelovalo je 10-tak Klanjateljica među kojima i regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović i regionalna savjetnica s. Finka Dolibašić.

*U Centru ASC duhovnosti u Podsusedu 28. listopada 2012. održana je duhovna obnova za sestre koju je vodila s. Matija Pavić na temu *Ruta – žena vjere i nade*.

*U organizaciji POVJERENSTVA ZA ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE I SURADNIKE KLANJATELJICA KRVI KRISTOVE 10. studenoga 2012. u Zagrebu, Miramarska 100, održan je susret voditelja zajednica Krvi Kristove. Prigodno predavanje "Vjera - dioništvo u Božjem viđenju stvari" održala je s. Matija Pavić.

*Zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić izabran je 14. studenoga 2012. za predsjednika Hrvatske biskupske konferencije. Tom prigodom je regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović uputila mons. Puljiću čestitku u ime naše redovničke zajednice.

*U regionalnoj kući u Zagrebu 15. studenoga 2012. nakon večernje sv. mise upriličen je oproštaj zajednice sestara od p. Ivana Cebulskog koji se nakon tri desetljeća služenja u Hrvatskoj vraća u svoju rodnu Poljsku.

*Kako bi naglasio važnost Drugog vatikanskog koncila i za 21. stoljeće, Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu organizirao je Teološki simpozij pod nazivom "50. obljetnica svečanog otvaranja i početka Drugoga vatikanskog koncila (1962. - 2012.)". Simpozij, kojemu su nazočile i Klanjateljice, održan je 15. - 17. studenoga 2012. u Nadbiskupijskom pastoralnom centru u Zagrebu.

*Klanjateljice su se pridružile 15. studenoga

2012. molitvi za zatočene generale u Haagu Antu Gotovinu i Mladena Markača, a 16. studenoga radovalo su se s cijelim hrvatskim narodom njihovu oslobođenju i povratku u Hrvatsku.

*Regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović otputovala je 17. studenoga 2012. u Buenos Aires (Argentina), gdje je do 27. studenoga 2012. sudjelovala u radu Proširenog vrhovnog vijeća.

*Pod gesmom "Vukovaru, ime sveto" obilježen je 18. studenoga 2012. Dan sjećanja na žrtvu Vukovara 1991. i 21. obljetnica stradanja Vukovara. Naše sestre koje djeluju u Borovu Naselju na poseban način su bile dionice toga sjećanja. I ostale su sestre sigurno pratile i ovu stvarnost "srcem žene koja u molitvi prožima dnevne vijesti evangeljem".

*Regionalna savjetnica i tajnica s. Vesna Abramović sudjelovala je u ime regionalne poglavarice na Plenarnoj skupštini Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica održanoj 22. - 23. studenoga 2012. u Lužnici.

*Edukacija Bibliodrame održana je 22. - 26. studenoga 2012. u samostanu Srca Isusova u Podsusedu.

*U samostanu sv. Terezije od Djeteta Isusa u Zagrebu, Miramarska 100, održana je 2. prosinca 2012. duhovna obnova za sestre na temu *Marijin DA, moj DA!* koju je vodila s. Karolina Miljak.

*Nakon uspješno položene državne mature na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s. Ivana Husnjak upisala je filozofsko-teološki studij, a s. Monika Kajić studij religiozne pedagogije i katehetike.

*S. Ljilja Muzić je upisala preddiplomski sveučilišni studij ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (razlikovna godina izvanrednog studija).

*S. Jagoda Nikić je upisala sveučilišni diplomski studij sestrinstva na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

*Započete studije nastavljuju s. Marija Bilanović u Zagrebu i s. Lucija Bijelić u Zadru.

*Iskustva bolesti i trpljenja prate naš život, a posljednjih su mjeseci s tim iskustvom živjele naše sestre: s. Andjela Jurinić, s. Benjamina Križanac, s. Josipa Santro, s. Bernarda Krištić, s. Matilda Palić, s. Dragomira Milić, s. Zrinka Ravnjak, s. Dobroslava Medven, s. Elza Sakač, s. Arkandjela Brkić, s. Nadia Coppa...

pripremila s. Vesna Abramović, tajnica

HOĆU LI JA U RAJ?

Hoću li ja u raj?
Htio bih al sve se bojim,
Jer tamo će biti slava i sjaj,
A ja na niskom stojim.

Već ako imaš gdjekoji kutić,
I to je mnogo za mene,
Stisnut ču tamo se suh ko prutić,
Usko je moje rame.

Nikome neću praviti sjene,
Bez buke bi to bilo.
Gospode, ne zaboravi mene
Ako to ti je milo.

Ako ti nije milo
Prisuće takova odrpanca,
Pusti da bar na vratima kuće
Čekam kog Tvojeg znanca.

Da ga zamolim da za me moli.
Ako se ni to ne da,
Ja ču svejedno čekati doli,
Već i poradi reda.

Pa kad uđu kojim je dato
I mjesta biti neće:
Nebo je malo, al ništa zato –
Srce je Tvoje veće.

Bonaventura Ćuk

JUBILEJI U 2013.

OBLJETNICE ZAVJETA

70 GODINA

s. Natalija Ivaniš

s. Berislava Baltić

15. kolovoza 1943.

50 GODINA

s. Lidija Petrušić

15. kolovoza 1963.

JESMO LI DOBRI?

Jesmo li dobri?

Toliko koliko znamo oprashtati.

Jesmo li mudri?

Toliko koliko znamo trpjeti.

Jesmo li čisti?

Toliko koliko je duboka naša vjera.

Jesmo li veliki?

Toliko koliko znamo ljubiti.

Jesmo li sretni?

Toliko koliko dajemo.

N. N.

100 GODINA

s. Dobroslava Medven - rođ. 12. 1. 1913.

90 GODINA

s. Elza Sakač - rođ. 17. 5. 1923.

s. Irma Bullesbach - rođ. 1. 7. 1923.

s. Natalija Ivaniš - rođ. 15. 8. 1923.

70 GODINA

s. Konzolata Nikifor - rođ. 7. 8. 1943.

s. Ljiljana Meštrović - rođ. 23. 12. 1943.

60 GODINA

1. s. Julijana Šumić - rođ. 1. 1. 1953.

2. s. Klementina Barbić - rođ. 5. 1. 1953.

3. s. Danijela Borščak - rođ. 11. 1. 1953.

4. s. Alfonza Duspara - rođ. 1. 2. 1953.

5. s. Ana Iveljić - rođ. 21. 2. 1953.

6. s. Miroslava Ivanko - rođ. 22. 2. 1953.

7. s. Bernardica Kesak - rođ. 12. 3. 1953.

8. s. Klara Puljić - rođ. 17. 3. 1953.

9. s. Mara Kovčo - rođ. 18. 3. 1953.

10. s. Mirjana Tikvić - rođ. 29. 7. 1953.

11. s. Donata Čolić - rođ. 20. 9. 1953.

50 GODINA

s. Brigita Pušelj - rođ. 9. 3. 1963.

s. Andjela Jurinić - rođ. 26. 6. 1963.

s. Tomislava Ćavar - rođ. 30. 11. 1963.

NAŠI POKOJNICI

IVAN POKRAJČIĆ, otac s. Mire
ANDA BULAJA, pomajka s. Dubravke
JANJA BLATANČIĆ, sestra s. Beate Lagundžić
ANA ŠOKIĆ, sestra s. Elvire Cvitković
HRVOJE ŠTURM, brat s. Blanke
DANE IVANIŠ, brat s. Natalije
MATO ČOSIĆ, brat s. Marije
OLGA METESSI, teta s. Brigitte Pušelj
IVA STANIĆ, teta s. Mare Kovč
MATO KUMAN, otac s. Judith
mons. VINKO GREGUR,
priatelj i dobročinitelj naše zajednice

ZAHVALA S. ELVIRE CVITKOVIĆ

Bog dopušta puno toga da postignemo svoje spasenje i spasenje čovječanstva. Tako je i mojoj sestri Ani Šokić dao tešku bolest i veliko trpljenje dugi niz godina. Zadnje tri i pol godine nije mogla maknuti ni rukama ni nogama, a u zadnje vrijeme nije mogla ni govoriti te je imala i rane na tijelu. No dnevno je molila i podnosila svoje boli za naše mlade i za sve koji su se preporučili u njene molitve. U boli je bila strpljiva te je tako iz dana u dan dozrijevala za Božje kraljevstvo i u njemu je našla svoj mir.

Ovom pisanom riječju želim u ime sestrina supruga Marka, mojih drugih sestara i u svoje ime zahvaliti svojim poglavarcima, s. Ceciliji Milković, s. Ana Mariji Antolović, kao i svim dragim sestrama koje su moju sestru posjećivale kroz dane i godine njezine bolesti, koje su molile i bile na sprovodu. Vaše molitve su bile snaga i njoj i svima nama. Još jednom iskrena hvala svima.

s. Elvira Cvitković

ZAHVALA S. BLANKE ŠTURM

Milostiv je i milosrdan Gospodin!

Nakon ispraćaja moga brata na posljednje počivalište i ovim putem s. Ana Mariji Antolović i članicama Regionalne uprave, sestrama zajednice na Tuškancu i u Bihaću, sestrama koje su bile na ispraćaju i svima koje su mi izrazile sućut te molitvenom podrškom bile blizu u ovim danima želim izreći svoj iskreni hvala. Napose hvala za pjevanjem uzveličano euharistijsko slavlje koje je bilo odmah nakon sprovodnih obreda u crkvi Krista Kralja na Mirogoju, kao i za sve molitve koje ste uputili za dušu mog dragog brata Hrvoja. Neka mu Gospodin, radi zasluga Krvi Kristove i po zagovoru naše drage Utetmeljiteljice udijeli što prije milost nebeskog zajedništva.

Za izraze sućuti zahvaljuje i njegova supruga Deana, sin Damjan, kćerka Ana te moja sestra Antonija.

Uz iskrene pozdrave

s. M. Blanka Šturm

ZAHVALA S. MIRE POKRAJČIĆ

Drage sestre,
zahvaljujem svakoj od vas za izraze sućuti koje ste uputili meni i mojoj obitelji povodom smrti moga oca Ivana.

Hvala vam i za molitve.

Posebno zahvaljujem sestrama koje su došle i sudjelovale na sprovodu u Mrkodolu.

Srdačno vas sve i sa zahvalnošću pozdravljam.

s. Mira Pokrajčić

IZ REGIONALNOG EKONOMATA

DOGAĐANJA...

RIJEČ SESTRAMA

Drage sestre!

Na početku svog novog služenja regionalne ekonome sve vas u Kristu pozdravljam. Gospodin mi je preko naših poglavara povjerio veoma odgovornu i zahtjevnu dužnost. Vjerujem i pouzdajem se u Njega da će mi dati potrebne milosti i mudrosti za vršenje ove službe. Znam da sam samo sredstvo u Njegovim rukama i da je On glavni akter u upravljanju i duhovnih i materijalnih dobara. Također znam da imam vas, sestre, koje neumorno i predano radite u svome poslanju i nesebično doprinosite na duhovnom, ali i na materijalnom planu za rast Božjega kraljevstva ovdje na zemlji i na slavu božanske Krvi.

Ove su jeseni mnoge zajednice dale svoj novčani doprinos. Osim toga nije izostala ni molitvena podrška i zanimanje za događanja na ekonomskom planu. Na svemu vam od srca zahvaljujem. Također zahvaljujem svojoj prethodnici s. Ceciliji Glibo što je nesebično i predano radila oko brige za naša materijalna dobra s vjerom da dobri Bog uvijek provida i da i onda kad imamo malo uvijek imamo dovoljno i više... za sve potrebno. Neka je i u novom poslanju prati Božji blagoslov.

DOGAĐANJA....

U posljednja četiri mjeseca imale smo više aktivnosti i događanja u našoj Regiji glede materijalnih dobara. Za mnoga ste bile informirane u hodu, tj. kroz okružnice regionalne poglavarice, preko sastanka s mjesnim poglavarcima te zanimanjem na razne načine. Projekti koji su predviđeni i započeti za vrijeme prijašnje regionalne uprave nastavljeni su po redu prioriteta i u okviru novčanih sredstava. Ono najaktualnije predstavit ću vam u kratkim crtama i preko našeg Glasila.

ZENICA

Već vam je poznata dugogodišnja problematika stanovanja naših sestara u Zenici. Kako je kuća suvlasništvo Vrhbosanske nadbiskupije i Klanjateljica, godinama se pregovaralo i ukazivalo na velike probleme zbog dotrajalosti objekta i teških uvjeta stanovanja. Rađeni su stručni pregledi i dogовори oko načina sanacije, planirani su radovi i pronalaženje donatora. Trebalo je promjeniti krov, urediti fasadu te zamijeniti prozore i ulazna vrata. Ove godine je stanje pogoršano i potresom. Početkom kolovoza ove godine dobile smo obavijest iz ekonomata Vrhbosanske nadbiskupije da je Kirche In Not iz Njemačke darovalo sredstva za sanaciju. Odmah smo krenule u akciju te se sastale s ekonomom Nadbiskupije, vlč. Lukom Kesedžićem. On je prema postignutom dogovoru naložio prisutnom izvođaču radova da snimi situaciju te mu pripremi ponudu. Nakon prihvatanja ponude krenulo se na posao: najprije je promijenjen krov, a zatim su promijenjeni svi prozori, gitare i troja vrata. Glavni ulaz je premješten s dvorišne strane, stavljene su nadstrešnice iznad ulaznih vrata i ulaza u podrum te je poravnat prilaz u dvorište. Nadamo se da će u proljeće biti nastavljeni radovi na fasadi i ostalom potrebnom.

IVANEC

Tijekom ove jeseni nastavljeni su radovi u Ivancu koji su započeli u prosincu 2011., kada se pristupilo zamjeni prozora i balkonskih vrata, što je završeno u veljači 2012.. Radovi na obnovi fasade upravo su pri završetku, nažalost nije sve obuhvaćeno zbog ograničenih finansijskih sredstava. Izvedeni su radovi na popravku i bojenju fasade, postavljene su nove ploče na strehi krova i popravljeni žljebovi, na balkonima su djelomično zamijenjene kamene ploče te stavljene nove ograde. Oštećeni sokl na fasadi, koji je dosada bio izведен kao privremeno rješenje tijekom izgradnje samostana, također je privremeno popravljen i obrađen fasadnom bojom. U dogledno će vrijeme taj problem trebati riješiti kamenim ili keramičkim pločama, što bi bilo trajno rješenje. Istovremeno su s obnovom fasade izvedeni i radovi na hortikulturi pored same kuće. Tako je obnovljen samostanski izgled i popravljena kvaliteta života sestara, a smanjit će se troškovi održavanja.

ZAGREB - MIRAMARSKA

U rujnu ove godine nastavili smo s izgradnjom druge faze samostana. Prva faza izvedena je 1998.-1999. godine, a građevinska dozvola dobivena je u prosincu 2010. Otada pa do ljeta 2012. izrađeni su izvedbeni projekti, prikupljene ponude te izabran izvođač radova. Ova godina je bila jako važna jer u prosincu 2012. prestaje valjanost građevinske dozvole pa bi nam se u tom slučaju vratili stari problemi kako sačuvati već izgrađeno. Zbog finansijskih mogućnosti ugovoren su samo najnužniji radovi, a nastavak radova pričekat će bolja vremena. Ugovoren su zemljani radovi, tj. iskopi, betoniranje temelja i armirano betonske ploče iznad temelja. Dosada je izvedeno 60 % radova, a završetak se očekuje krajem veljače 2013.

2012/12/7

VOZNI PARK

Zbog starosti i dotrajalosti nekih auta po našim zajednicama bilo je nužno pristupiti barem djelomičnom rješavanju i toga problema. Tako smo ove jeseni prodali 4 (četiri) auta: ŠKODU FABIA (Tuškanac), SEAT IBIZA (Karlovac), CITROEN AX (Murter) i SEAT IBIZA (Nova Gradiška). Još trebati rješavati neka auta u nekoliko zajednica. Kupile smo 2 (dva) auta OPEL ASTRA, godina proizvodnje 2010.; jedan je u zajednici Podsused, a drugi u zajednici Okučani. Auto iz Podsuseda usmjeren je u zajednicu Karlovac, a auto iz Okučana u zajednicu Nova Gradiška. Zajednica Tuškanac služi se GOLFOM Regionalne uprave, a za Regionalnu upravu uplaćen je novi OPEL ASTRA CLASSIC. Do njegove smo isporuke doobile zamjenski auto.

Potrebe i prioriteti Regije izazov su nam da u svemu BIRAMO ŽIVOT izgrađujući model većeg sudjelovanja te da i gospodarenje našim materijalnim dobrima uskladimo s potrebama apostolskog usmjerenja Regije.

s. Anita Ferketin, regionalna ekonoma

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

DUHOVNOST KRVI KRISTOVE

On će pravdom opasati bedra, a vjemošću bokove.
(Iz 11,5)

EUHARISTIJA - SAKRAMENAT KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

Isusov se euharistijski čin temelji na čovjekovu daru kruha i vina, na daru našega života. Po krštenju smo Kristovo mistično tijelo. Euharistija bi bez tog ljudskog dara bila prazna, magična gesta. Isus je činom pretvorbe čovječjih darova posvetio i uzvisio stvarnost života. "Narod svoj hrani pšenicom najboljom, siti ga medom iz pećine" (Ps 81,17).

Sveti Ivan je zabilježio ove Isusove riječi: "Tko jede tijelo moje i pije krv moju, u meni ostaje i ja u njemu" (6,56).

Kad slavimo blagdan Krv Kristove mislimo na te Isusove riječi i na euharistiju, koja je sakrament kršćanskog života, trajan i učinkovit znak Gospodinove nazočnosti među nama.

Sveti Pavao je na tu temu dao lijepo svjedočanstvo prvih kršćana: "Doista ja od Gospodina primih

što vam predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: Ovo je tijelo moje – za vas. Tako i čašu po večeri govoreći: Ova je čaša novi Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete meni na spomen. Doista kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe" (1 Kor 11,23-25).

Ovaj Pavlov tekst je stariji od evanđeoskih opisa. On uključuje i vjeru prve kršćanske zajednice pa i svjedočanstvo: "Ja primih što vama predadoh." Znakovita je činjenica da sv. Pavao nije sudjelovao na posljednjoj večeri. Iznosi što je sam čuo od svjedoka. No izgleda da mu je i sam Gospodin kod ukazanja objavio bitne istine kršćanske vjere: "Doista ja od Gospodina primih..."

Isus po tom osnovnom sakramantu tijela i krvi uzvisuje i preobražava siromaštvu naših pot hvata i cijelu stvarnost našeg kršćanskog života:

“Gospodin narod svoj hrani pšenicom najbo ljom, siti ga medom iz pećine” (Ps 81,17).

Isus po svom tijelu i krvi usmjerava tijek čovjekove povijesti prema onom što knjiga Otkri venja zove “Jaganjčevom svadbom” (19,7). Mi idemo prema toj Jaganjčevoj svadbi.

Sve su naše zemaljske euharistijske gozbe n a govještaj one eshatološke Jaganjčeve gozbe u vječnosti. Čovjek koji želi stići na tu eshatološku gozbu mora pametno upravljati svojim životom te se hraniti na euharistijskoj gozbi. Zbog toga mudrosne knjige Staroga zavjeta govore o “gozbi mudrosti” (Izr 9,1 slj.). Prorok Izajia piše da će na kraju vremena “Jahve nad vojskama spremiti svim narodima na ovoj gori gozbu... uništiti će smrt zasvagda... i reći će se u onaj dan: Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdajmo, on nas je spasio” (Iz 25,6.9).

Sam Isus jamči da će biti baš tako: “Od sada, kažem vam, sigurno neću više piti od ovog roda trsova do onog dana kada ću ga novoga piti s vama u kraljevstvu Oca moga” (Mt 26,29).

Gozba ima dvije oznake: prva oznaka je personalistička jer gozba je zajedništvo, druženje osoba. Druga je kozmička jer se na njoj servira hrana koja se sastoji od plodova zemlje, to znači od elemenata svemira. U pravu je P. Mirabeaux kad pjeva da je na “čovjekovoj gozbi cijeli svemir gost”.

Pavao je napisao Rimljanim da “stvorene sa svom žudnjom iščekuje objavljenje sinova Bož jih... jer i stvorene će se oslobođiti robovanja pokvarljivosti da sudjeluju u slobodi i slavi djece Božje” (Rim 8,19.21). Kozmička karakteristika gozbe ima svoju religioznu primjenjivost jer materijalni elementi bivaju produbljeni elementima sacram (svetoga). To se nadasve odnosi na euharistiju koja materijalnim elementima kruha i vina pridodaje novo značenje: “Dok su blagovali uze Isus kruh, izreče blagoslov pa reče: Ovo je tijelo moje! Uze čašu

govoreći: Pijte iz nje, ovo je krv Saveza koja se za mnoge proljeva na otpuštenje grijeha” (Mt 26,26-28).

Svjestan ovakve uzvišenosti euharistijske gozbe Cirilonas, sirijski pjesnik iz IV. stoljeća, piše: “Je li netko ikada video takvo divnu gozbu na kojoj ljudi zasjedaju zajedno sa Stvoriteljem? Je li itko video gozbu na kojoj sudjeluju More i ribari?” Isus sve poziva na svoju gozbu. Pod tim dojmom Crkva u četvrtoj euharistijskoj molitvi moli: “Oče blagi, daj svima nama, djeci svojoj, da s Blaženom Djericom Bogorodicom Marijom, s tvojim apostolima i svetima postignemo baštinu nebesku u tvome kraljevstvu, gdje ćemo te sa svim stvorenjem, oslobođeni raspadljivosti grijeha i smrti, slaviti po Kristu, našem Gospodinu.”

U nadi koja izvire iz Isusova tijela i krvi na gozbi sudjeluje čovjek, cijela njegova sredina i čitav svemir. Crkveni oci uče da Krist po svome tijelu i krvi oživljuje čovječanstvo, a njegovim posredovanjem cijeli svijet. Krist kao hrana i piće ne postaje dio čovjekove osobe, nego čovjekova osoba postaje dio onoga Kojega prima.

Gozba promatrana s čisto prirodnog gledišta ujedinjuje sve sudionike. Taj se karakter posebno ističe u vjerskim gozbama, posebno u euharistijskoj gozbi, kao druženje s Bogom i braćom ljudima: “Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega” (1 Kor 1,9). “Tako smo i mi mnogi jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu” (Rim 12,4).

Na kraju vremenâ, kad će Krist ponovno doći na svijet, njegovo će djelo započeto stvaranjem, ispunjeno utjelovljenjem, pobožanstvenjeno uskrnsnućem, ostvarivano u euharistijskoj liturgiji, konačno biti dovršeno: nastat će nova nebesa i nova zemlja “otkupljena krvlju Jaganjčevom i pozvana na sudjelovanje na njegovoj gozbi vječnosti gdje pravednost prebiva” (2 Pt 3,13).

Bože, Oče naš, ti si nam se u svome Sinu potpuno predao i objavio što je čovjek u tvojim očima. Daj nam spre

mnost da te bez oklijevanja primimo. Preobrazi nas da nam euharistijska slavlja budu zalog novoga života po kojem ćemo svijetu donositi radost spasenja.

SAVEZ U KRVI KRISTOVU

U liturgiji blagdana Krvi Kristove glavni događaj koji je naglašen je "savez u Krvi Kristovoj". Krist je posrednik novog saveza Boga s čovjekom: "Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se proljeva za sve." Što to konkretno znači? Papa Benedikt XVI. to tumači ovako: "Isus prihvaćanjem smrti sabire i nosi u sebi čitav Stari zavjet, najprije teologiju žrtve kao događaj u hramu i oko njega, a potom i teologiju izgnanstva, pravednoga patnika. Prorok Jeremija (31,31) predviđa i Novi zavjet, koji više neće biti navezan na tjelesno podrijetlo od Abrahama ni na učinak zakona, nego će nastati iz nove Božje ljubavi koja nam daje novo srce. To Isus uzima na sebe. U njegovu trpljenju i umiranju ovo očekivanje postaje stvarnost: njegovo je umiranje sklapanje saveza u krvi. Može se reći da ono označuje krvno bratstvo između Boga i ljudi... On koji je Božji Sin i čovjek (Sin čovječji) predaje se u svom umiranju Ocu i tako se očituje kao onaj koji nas sve unosi u Oca. On sada zbiljski ostvaruje krvno bratstvo, zajedništvo Boga i čovjeka, otvara vrata što ih mi ljudi ne možemo otvoriti. Samo pipajući možemo tražiti Boga i ne znamo odgovora li nam... Samo Bog sam može prihvati taj krik. Isus Krist, Božji Sin i Čovjek, koji svoju ljubav pokazuje i u smrti, a smrt preobražava u događaj ljubavi i istine, naš je odgovor, u njemu je utemeljen Novi savez" (Bog je s nama, str. 34-35).

Starozavjetni Savez dobiva svoje potpuno ostvarenje u Isusovoj učinkovitosti na posljednjoj večeri i križu. Uzimajući najprije kruh, a potom kalež, te izrekavši riječi blagoslova, tj. posvete, Isus je sklopio Novi savez koji je definitivno zapečatio svojom krvlju na križu, a konkretno u događaju probadanja njegova srca iz kojeg je

potekla krv i voda, "znak otajstva Crkve". Pastoralna konstitucija Drugog vatikanskog sabora, "Radost i nada", izražava što to konkretno znači kad uči: "Gospodin je svojima ostavio zalog te nade i popudbinu toga putovanja: sakrament vjere u kojem se plodovi prirode što ih je čovjek uzgojio pretvaraju u njegovo slavno tijelo i krv. To je večera bratskog zajedništva, anticipacija nebeske gozbe" (broj 38).

Ivanovo nas evanđelje, posebno uz blagdan Krvi Kristove, stavљa pred Isusov križ u kojem se ostvaruje otajstvo našega spasenja. Jedan je vojnik kopljem probio Isusov bok te je potekla krv i voda. Oba simbola, krv i voda, ujedinjuju se s Isusovim riječima izrečenim na križu. Krv se združuje s riječima: "Sve je dovršeno" te izražava dar Isusova života: "Ljubio ih je do kraja" (Iv 13,1). Voda se združuje s riječima: "Žedan sam" i označava Isusovu želju da pošalje svojoj Crkvi Duha Svetoga. Sveti Ivan podatkom o otvorenom Isusovu boku želi podsjetiti Crkvu da je Isus potpunim darivanjem sebe uvijek prisutan uz nju. Stoga mu se u svakom trenutku možemo približiti te ga sresti u najvećem izražaju njegove ljubavi, u njegovom otvorenom boku i srcu iz kojeg je potekla krv i voda.

Papa Ivan Pavao II. u "Christifideles laici" piše: "Bog voli čovjeka. Krist je došao poradi tebe. Za tebe je on Put, Istina i Život" (broj 34). Tako se "gorki kalež" pretvara u "kalež radosti" svima koji u njemu sudjeluju, koji uzimaju čašu spašenja i koji zazivaju ime Gospodnje.

Kardinal Franc König je u jednom broju Radosne vijesti napisao:

"Tko s vjerom poziva Gospodina u svoj život, od njega dobiva životnu snagu.

Tko ga otvorena srca prima,

nov put nalazi тамо

gdje drugi već dugo

kao pred zidom stoji.

Tko dušu

svoju Božjom riječju hrani,

iznutra je osnažen."

(broj 7-8/2005.)

p. Ivan Cebulski, SVD

BOŽIĆ

Koliko puta ti si se za me rodio,
O malo d'jete Isuse!
Al' zv'jezda k tebi mene nije vodila.
I ja sam tebe tražio
Po vrtovima, štono sam ih sadio
Uz moje r'jeke proljetne,
U zlatnom dvoru, štono sam ga gradio
Na vrhu gore jesenje.
A kada vidjeh da se rađaš samo
Sred tame mrzle ponoći,
U spiljama i stajama,
I ja sam za te takav konak spremio
Na mome polju zimskome.
Al' u noć onu najdužu
Po mojoj stazi šetali se vihori,
Po mojoj njivi valjali se smetovi,
A vukovi su sjedjeli
Na pragu moje pećine.

Koliko puta ti si se za me rodio,
O malo d'jete Isuse!
Al' nisam znao da, sin sunčev, silaziš
U tamnu jezgru zemljinu.
Da u njoj rasteš, da je griješ, oživiš,
Dok jednog dana iz svih pora njezinih
Ne izbjiješ u liku prvih pupaka
Na lozi, prvih listića
Na smokvi, prvih mirisa
Nad svježom vodom proljetnom,
I prvih slatkih kucaja
Mog srca, i svih nemira,
Što nosim ih u žilama
U rosne dane aprilske.
Ja nisam dosad znao
Da Isus, malo d'jete,
Uv'jek se rađo i uv'jek će se rađati
Sred moje noći najduže
U t'jesnoj crnoj izbici
Što na dnu duše nosim je i zatvaram
Pred mjesecевим tracima,
Pred žamorima ljudskijem,
Pa stoji, tiha, šutljiva,
U biću mom najtajnijem.

Al' noćas ja te osjećam u sebi,
O malo d'jete Isuse!
Na dvoru noć je najcrnja.
I smetovi se valjaju
Po mojoj stazi. Vihori
Po mojoj njivi šetaju se. Vukovi
Pred mojim pragom sjedaju.
Al' na dnu moje duše
U onoj tihoj izbici,
Što zatvorena stoji
Pred mjesecевim tracima,
Pred žamorima ljudskijem.
Maleno sv'jetlo sja:
I ulaze tri sjene,
Tri stara gorda putnika,
Što čitav sv'jet su obašli:
Gar mojih sanja proljetnih,
Kralj mojih ljetnih zanosa,
Knez mojih tuga jesenjih.
I prostrijevši na tlo
Najljepše svoje darove
Na koljena se spuštaju,
I ko tri gipka jablana
Pred onim sitnim, što se netom rodilo,
Do zemlje se prigibaju.

I prvi put se sva nutrina sja
Mog krutog bića zimskoga,
O iskro Sunca Vječnoga,
O malo d'jete Isuse!

Vladimir Nazor

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

MARIJA DE MATTIAS - UTEMELJITELJICA

Zlo se više neće činiti,
neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj:
zemlja će se ispuniti spoznajom Gospodnjom
kao što se vodom pune mora.
(Iz 11,9)

MARIJA DE MATTIAS U SJEĆANJU SVJEDOKA

KRONOLOŠKI TIJEK ŽIVOTA MARIJE DE MATTIAS

4. VELJAČE 1805.

Rođena je u Vallecorsi (Frosinone) od roditelja Giovannija (1771. - 1843.) i Ottavije De Angelis (1775. - 1830.). Istog dana je krštena u crkvi sv. Martina imenom Marija Matilda. Bila je osmo dijete, ali od braće i sestara nadživjela ju je samo Vincenza, starija od nje jedanaest godina.

16. KOLOVOZA 1808.

Rođen je Michele Filippo Rocco. Marija je u tome bratu imala veliku pomoć, što je uočljivo iz dopisivanja.

25. VELJAČE 1811.

Rođen je brat Antonio.

10. LIPNJA 1815.

U crkvi sv. Andjela prima sakrament krizme.

1816.

Prima sakrament prve pričesti.

1820. - 1822.

Susreće se s pitanjem smisla vlastitoga života i proživljava jake unutarnje napetosti.

OŽUJAK 1822.

Za vrijeme pučkih misija u Vallecorsi susreće Gašpara del Bufala (6. siječnja 1786. - 28. prosinca 1837.), utemeljitelja Misionara Krvi Kristove. Taj susret bio je odlučujući za usmjerenje njezinog života i duhovnosti kao buduće Klanjateljice Krvi Kristove.

TRAVANJ 1824.

Povjerava vodstvo svoga duhovnog života Giovanniju Merliniju (28. kolovoza 1795. - 13. siječnja 1873.), Misionaru Krvi Kristove, suradniku sv. Gašpara i njegovom drugom nasljedniku na mjestu

vrhovnog poglavara. Merlini je Mariju De Mattias duhovno pratio od 1847. sve do smrti, pune 42 godine.

Upravo je Giovanni Merlini taj koji je intuitivnim proročkim pogledom u Mariji video osobu prikladnu za osnivanje ženske grane Krv Kristove, prema Gašparovom planu. Nedostaju riječi kojima bi se izreklo značenje njegove nazočnosti u Marijinom životu na svim razinama: ljudskoj, duhovnoj, organizacijskoj... Takoder je jako vrijedna dokumentacija o njihovom intenzivnom dopisivanju.

31. SIJEČNJA 1829.

Od moždanog udara umire sestra Vincenza u 35. godini.

1. RUJNA 1830.

Umire majka u dobi od 56 godina.

1. OŽUJKA 1834.

Ostavlja Vallecorsu i kreće prema Acutu (Frosinone). Zaustavlja se u Ferentinu, gdje susreće biskupa Giuseppea Mariju Laisa, koji joj je uputio poziv za otvaranje škole u Acutu.

2. OŽUJKA, NEDJELJA

Stiže u Acuto.

3. OŽUJKA

Uređuje svoje prvo prebivalište u kući Pilozzi.

4. OŽUJKA

Otvorenjem prve škole udara temelje Družbi Klanjateljica Krv Kristove.

27. LIPNJA

Premješta školu i mjesto boravka u kuću Frasca.

VELJAČA 1835.

Prima prvu suradnicu, Annu Farrotti iz Albana.

5. SRPNJA

S Annom Farrotti slavi prvi Kongres nastale Družbe na kojemu je

službeno utvrđena svrha i naslov Družbe.

15. TRAVNJA 1836.

S prvih osam suradnica premješta se u biskupsku palaču, ljetnikovac sjemeništaraca iz Anagnia. Zgradu joj je na privremeno korištenje dao biskup Pietro Francesco Muccioli.

KOLOVOZ 1838.

Započinje duge pregovore kako bi za zajednicu dobila jednu staru ruševnu bolnicu.

RUJAN

S malom zajednicom prelazi u kuću Stefani jer je novi biskup Anagnia, Vincenzo Annovazzi, tražio vraćanje biskupske palače.

22. STUDENOGA

Biskupu na odobrenje podnosi prva Pravila koja opslužuju Klanjateljice Božanske Krv.

17. STUDENOGA 1840.

U Vallecorsi otvara drugu apostolsku zajednicu Družbe.

27. KOLOVOZA 1843.

Prelazi sa zajednicom u obnovljenu bolnicu, koja postaje Kuća Matica Družbe.

16. RUJNA 1843.

Umire otac u 72. godini života.

1. PROSINCA 1847.

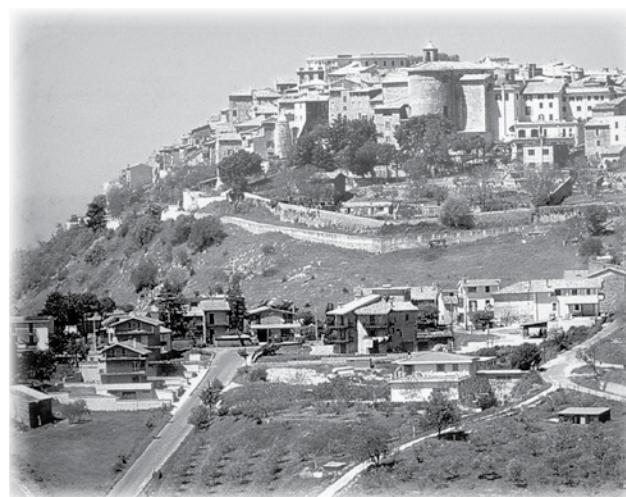
Otvara prvu zajednicu u Rimu, u Ulici Avignonesi 5.

30. SVIBNJA 1855.

Prima od pape Pija IX. Dekret pohvale za Družbu.

1857.

Daje u tisak Pravila i Konstitucije Družbe Klanjateljica predragocjene Krv G. N. I. K. na čijem joj je sastavljanju od samoga osnutka pomagao don Giovanni Merlini.

20. KOLOVOZA 1866.

Umire u 2.15. u Rimu, u Ulici Rasella 134. Imala je 61 godinu.

U vrijeme svog služenja kao utemeljiteljice, Marija De Mattias je otvorila šezdeset osam zajednica, četiri su bile u inozemstvu. Primila je i odgojila oko 200 sestara. Napisala je tisuće pisama. Propovijedala je, putovala i poučavala. Bila je karizmatska žena koja je u veličanstvenoj sintezi ujedinila neumorni apostolski žar i duboki molitveni život sve do izrastanja u sveticu.

1896.

Vrhovni sabor odlučuje otvoriti Proces za beatifikaciju i kanonizaciju.

1897.

Počinje Biskupijski proces u Anagniu i Biskupijski proces u Rimu.

1906.

Počinje Apostolski proces u Anagniu i Apostolski proces u Rimu.

16. VELJAČE 1936.

Papa Pio XI. proglašava kreposti Marije De Mattias herojskima.

1. LISTOPADA 1950.

Papa Pio XII. proglašava je blaženom.

20. PROSINCA 2002.

Čitanje Dekreta o kanonizaciji u nazočnosti Ivana Pavla II.

18. SVIBNJA 2003.

Papa Ivan Pavao II. u Rimu proglašava svetom Mariju De Mattias, utemeljiteljicu Klanjateljica Krvi Kristove.

JA SVJEDOČIM PRED BOGOM

Prvo zasjedanje uvodi svjedoče istim riječima koje su oni izrekli predstavljajući se

Komisiji procesa: izjava kojom se zaklinju na svoje osobne podatke, okolnosti koje su ih dovele do osobnog poznavanja Marije De Mattias te sigurnost da će govoriti samo istinu.

Uspjeh njihovog govora na izravan način približava nas Mariji De Mattias. Njihovim posredovanjem stvara se jedan društveni splet koji Mariju De Mattias uranja u povijest, u svagdašnje življene odnose, u toponomastiku mesta, u ono što je ljudsko. Ništa ne sugerira odvajanje od "svijeta": oko Marije se kreće svjet svagdašnjice sa svim svojim slučajnostima i ograničenostima.

U njemu se – tako nam govore svjedoci istine – Marija De Mattias kreće zemaljskim koracima i razumom vođenim ljubavlju.

GLAS NARODA

Lorenzo Adiutori (POA f. 436t.)

Zovem se Lorenzo Adiutori iz Acuta. Bio sam pastir i kočijaš. Imam nepune sedamdeset četiri godine. Upoznao sam Službenicu Božju kad je došla u Acuto, a bolje sam je upoznao kad sam sudjelovao u gradnji samostana. Ona je u blagdanskim dñima držala narodu govore i propovijedala bolje od propovjednika tako da je zadivila sve pučanstvo. Imam posebnu želju vidjeti je proslavljenu i posvećenu jer to zasluzuje.

Francesco Bertucci (PAA f. 196 – POA f. 480)

Zovem se Francesco Bertucci iz Acuta. Imam nepunih osamdeset pet godina. Siro-mašni sam seljak koji živi od milostinje. Prije sam se bavio fizičkim radom.

Službenicu Božju Mariju De Mattias poznavao sam od početka, otkad je otvorila školu. Ja sam bio sakristan u Svetom Petru, gdje je župnik bio don Antonio Necci. Ona je dolazila u crkvu s kućnom

pomoćnicom Marijom. Spomenuti župnik mi ju je predstavio kao svetu učiteljicu, koja je potom prema meni pokazala veliku naklonost tako da me je uvijek pozivala kad je trebalo. Nekad sam radio u vrtu, dovozio sam vapnenastu ilovaču; jedanput me poslala da u Frosinone odnesem pismo nekim fratrima kako bi ga oni poslali za Vallecorsu.

Antonio Capobasso (PAA f. 189 – POA f. 466)
Zovem se Antonio Capobasso iz Acuta. Kočijaš sam. Imam sedamdeset pet godina. Poznavao sam Službenicu Božju od dolaska u Acuto sve dok nije umrla. Davala mi je puno posla kod gradnje. Moja mačeha je uvijek bila uz nju i govorila mi je o njoj kao o svetoj ženi. Uvijek sam odlazio slušati Poglavaricu dok je držala nagovore djevojkama ili narodu, manje kad je držala govore udanim ženama.

Giuseppe Cipolloni (PAA f. 326t.)

Zovem se Giuseppe Cipolloni. Rođen sam 1823.. Udovac sam, zidar i mali posjednik. Bio sam i uvijek ostajem kršćanin, isповједao sam se i pričestio više puta na godinu, također i danas. Nikada nisam bio ispitivan, nikada kažnjavan za zlodjela ili što drugo. Crkvene kazne nikad nisu pogađale moj život i star kao što jesam ne osjećam se potaknut svjedočiti zbog bilo čega, osim ljubavi prema istini i zbog slave Božje. Poznam i osjećam snagu i svetost zakletve koju sam izrekao. Osobno sam poznavao Službenicu zbog svoga zanata. Općenito znam da je u Acutu i drugdje uživala glas svete žene i svi su je držali takvom. Također smo je poštivali i mi muškarci i prema njoj smo imali posebno divljenje. Išla je ispred osoba koje su donosile materijal za zidanje kuće i molila svetu krunicu tako da je lijepa kuća u Acutu stajala relativno malo.

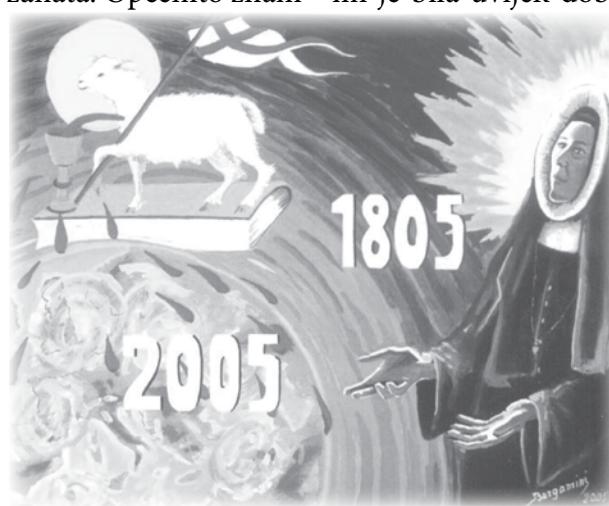
Imala je veliko povjerenje u Božju providnost i običavala je reći: "Pustite, Gospodin će se pobrinuti." Kad se pročulo da je umrla sjećam se da su svi plakali govoreći: "Umrla je naša mama." Željeli su da mrtvo tijelo bude preneseno u Acuto. To poštovanje prema Službenici gledao sam u svom mjestu uvijek i ne tako malo godina s obzirom koliko ih imam, znam da su je svuda smatrali svetom. Čuo sam kako više osoba govorи da je posređovala milosti i činila čudesa, ali ja ne mogu reći ništa detaljnije. No poznato mi je da joj se mnogi utječu, a i sam joj se često preporučam.

Filippo Merluzzi (PAA f. 201 – POA f. 323t.)

Zovem se Filippo Merluzzi. Rođen sam u Acutu, imam pedeset pet godina. Oženjen sam. Živim od industrijske proizvodnje i rada svojih ruku, općinski sam savjetnik. Ne samo da sam je osobno poznavao, nego mogu reći da me je odgajala. Poznavao sam je od 1850., otkad sam u crkvi bio ministrant, pa sve do njezine smrti. Gajim veliko poštovanje i ljubav prema Službenici Božjoj, njezinim krepostima i primjernom životu koji je provodila i od svega srca želim da bude od Gospodina proslavljenja i uzdignuta na čast oltara s obzirom na svoje kvalitete i sveti život kojem su se divili svi koji su ju poznavali.

Santa Patrilli (POA f. 384)

Uvijek sam voljela Službenicu Božju i nakana mi je bila uvijek dobro govoriti. Dobila sam i milost posredstvom njezinoga zagovora. Držim je svetom ženom i jako želim da bude proslavljenja zbog primljene milosti i zbog slave Božje te da drugi postignu uspjeh po njezinom zagovoru.

*pripremile
s. Angela di Spirito
i s. Nicla Spezzati*

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

GLAS CRKVE

Evo, Bog je spasenje moje, uzdam se, ne bojim se više.
(Iz 12,2)

PAPINA PROPOVIJED PRI OTVARANJU GODINE VJERE

Papa Benedikt XVI: "Danas, više no ikada, evangelizirati znači svjedočiti jedan novi, od Boga preobraženi život i tako pokazati put."

S velikom radošću 50 godina od otvorenja Drugog vatikanskog koncila započinjemo Godinu vjere, rekao je Papa na početku svoje homilije pozdravljajući Njegovu Svetost carigradskog patrijarha Bartolomeja I., canterburyjskog nadbiskupa Romana Williamsa, patrijarhe i nadbiskupe istočnih katoličkih Crkava i predsjednike biskupske konferencije.

Godina vjere koju danas započinjemo je vezana uz čitav hod Crkve u posljednjih pedeset godina: od Koncila, preko učiteljstva sluge Božjega Pavla VI., koji je 1967. proglašio Godinom vjere, pa sve do Velikog jubileja dvijetusućite, kojom je blaženi Ivan Pavao II. ponovno predložio čitavom čovječanstvu Isusa Krista kao jedinog spasitelja, jučer, danas i uvijek, rekao je Papa. Drugi

vatikanski koncil, rekao je u nastavku homilije Papa, nije htio obrađivati temu vjere u nekom specifičnom dokumentu. Ipak Koncil je bio potpuno nadahnut svješću i željom da se mora, tako reći, ponovno uroniti u Kristovo otajstvo da bi ga se moglo iznova djelotvorno ponuditi suvremenom čovjeku.

U tome kontekstu Papa je podsjetio na riječi sluge Božjega Pavla VI. koji je dvije godine nakon Koncila izjavio da 'premda Koncil ne govori izravno o vjeri, govori o njemu na svakoj stranici, priznaje njezin vitalni i nadnaravni karakter i gradi na njoj svoja učenja. Dovoljno se prisjetiti (nekih) koncilskih tvrdnji (...) pa da se shvati bitnu važnost koju Koncil, dosljedno učiteljskoj tradiciji Crkve, pridaje vjeri, pravoj vjeri, onoj koja ima za izvor Krista i za prijenosnika Crkvu'. Na Koncilu je, istaknuo je Papa, postojala dirljiva težnja da danas, u našem

dobu vjera zabilista u svoj svojoj istini i ljepoti, a da je se pritom ne žrtvuje sadašnjosti niti je se drži vezanom uz prošlost: u vjeri odjekuje vječno prisutni Bog koji nadilazi vrijeme, a ipak nam ga je moguće prihvatići samo u našem neponovljivom danas. Zato smatram da je najvažnije, osobito u jednoj prigodi kao što je ova, oživjeti u čitavoj Crkvi tu pozitivnu napetost, tu težnju ponovno navijestiti Krista suvremenom čovjeku. Kako taj nutarnji poticaj na novu evangelizaciju ne bi ostao samo ideal i kako se ne bi stvaralo konfuziju potrebno je da se ona oslanja na konkretni i precizni temelj, a taj su temelj dokumenti Drugog vatikanskog koncila u kojima je ona našla svoj izraz.

Zbog toga sam više puta insistirao na nužnosti da se vratimo, tako reći, 'slovu' Koncila – to jest njegovim tekstovima – da bismo pronašli također autentični duh, i ponavljao da se prava baština Drugoga vatikanskog koncila nalazi u njima. Referiranje na dokumente štiti od ekstrema anakronističkih nostalgijskih i srljanja u budućnost i omogućuje otkriti novost u kontinuitetu. Koncil nije izmislio ništa novoga kao građu vjere niti je htio zamijeniti ono što je staro. Prije je bio zaokupljen time da se ista vjera i dalje živi danas, da nastavi biti jedna živa vjera u svijetu koji se mijenja. Onu autentičnu impostaciju, koju je blaženi Ivan XXIII. htio dati koncilu, mi možemo ostvarivati tijekom ove Godine vjere, u sklopu jednog te istog hoda Crkve koja želi produbiti polog vjere koju joj je Krist povjerio. Koncilski su oci htjeli predstaviti vjeru na djelotvoran način; ako su se otvorili s povjerenjem dijalogu sa suvremenim svijetom to je zato jer su bili sigurni u svoju vjeru, u čvrstu stijenu na kojoj počivaju, rekao je Papa. Ako Crkva danas predlaže novu Godinu vjere i novu evangelizaciju, to nije zato da obilježi jednu obljetnicu, već zato što za tim postoji potreba, još i više no prije pedeset godina! Odgovor koji treba dati na tu potrebu isti je onaj koji su dali

pape i koncilski oci i koji je sadržan u njihovim dokumentima.

U ovim je desetljećima, nastavio je Papa, uzelо maha duhovno 'opustošenje'. Što bi značio život, svijet bez Boga, u doba Koncila se moglo znati već iz nekih tragičnih stranica povijesti, ali danas to nažalost vidimo svakoga dana oko nas. Praznina se raširila posvuda. Upravo polazeći od iskustva te pustinje, od te praznine, možemo iznova otkriti radost vjerovanja, njezinu bitnu važnost za nas muškarce i žene. U pustinji se iznova otkriva vrijednost onoga što je bitno za život; tako u suvremenom svijetu postoje nebrojeni znaci, često izraženi na implicitan ili negativan način, žeđi za Bogom, posljednjim smislom života. U pustinji postoji potreba prije svega za ljudima vjere koji samim svojim životom pokazuju put prema Obećanoj zemlji i tako održavaju budnom nadu. Življena vjera otvara srce Božjoj milosti koja oslobođa od pesimizma. Danas više no ikada evangelizirati znači svjedočiti jedan novi od Boga preobražen život i tako pokazati put, rekao je Papa predstavivši slikovito Godinu vjere kao putovanje u pustinjama suvremenog svijeta na koje treba ponijeti samo ono osnovno: ni štapa ni torbe ni kruha ni novca ni dvije haljine – kao što kaže Gospodin apostolima šaljući ih u misiju – već evanelje i vjeru Crkve, koje su dokumenti Drugog vatikanskog koncila svijetli izraz, jednako kao što je to i Katekizam Katoličke crkve, objavljen prije dvadeset godina.

Neka Djevica Marija sja uvijek kao zvijezda na putu nove evangelizacije. Neka nam pomogne provoditi u djelo poticaj apostola Pavla: 'Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu!'

(IKA)

PAPINA KATEHEZA: KAKO GOVORITI O BOGU DANAS?

PAPINA KATEHEZA NA OPĆOJ AUDIJENCIJI 28. STUDENOGA 2012.

Za prenošenje vjere nije dosta dobra volja i teološka naobrazba. Potrebna je familijarnost s Bogom. Potrebno je prije svega susresti Boga i upoznati ga, rekao je Sveti Otac tijekom jučerašnje opće audijencije, nastavljajući s obrazlaganjima o načinima ostvarivanju nove evangelizacije o čemu su tijekom mjeseca listopada u Vatikanu raspravljeni predstavnici biskupske konferencije i pokušao odgovoriti na pitanje: "Kako govoriti o Bogu i naviještati evanđelje našim suvremenjacima, čija su srca često zatvorena, a umovi rastreseni tolikim društvenim zasljepljivanjima?".

Papa je prije svega primijetio kako Bog nije daleko od nas. On je konkretna ljubav i brine se o nama. Bog se brine o nama. On nas ljubi. On nam se sam priopćio sve do utjelovljenja. U Isusu iz Nazareta susrećemo lice Boga. Isus je došao spasiti nas i pokazati nam sreću evanđeoskog života.

Navodeći sv. Pavla, koji govorio o stvarnom Bogu, koji je ušao u njegov život, a ne o nekoj filozofiji, Papa Benedikt je primijetio kako Pavao nije mislio stvoriti skupinu obožavatelja ili ući u povijest kao predstavnik visoke škole s velikim izumima. Da bi se moglo razgovarati s Bogom potrebna je povjerljivost. Potrebni su mali koraci i povjerenje u kvasac koji ulazi u tijesto i na tajanstven način omogućava mu da raste. To je – prema mišljenju pape Ratzingera – jedan od glavnih preduvjeta za uspjeh evangelizacije.

Apostolu Pavlu nije bilo stalo samo do govora. Njegov je cijeli život bio usredotočen na vjersko djelovanje. Da bi se moglo govoriti o Bogu, treba mu stvoriti prostor i biti uvjeren da On djeluje preko naših slabosti. Trebamo mu jednostavno i s radošću dati

prostora, uvjereni da će, što ga više postavljamo u središte našeg života, naše priopćivanje biti plodnije. To vrijedi i za kršćanske zajednice, koje su pozvane pokazati preobražujuću Božju milost, nadvladajući individualizme, zatvaranja, sebičnosti, ravnodušnosti i živeći svakodnevno Božju ljubav, pojasnio je Papa i pitao se jesu li stvarno takve naše zajednice. Naravno da treba voditi računa i o znakovima vremena, a to znači otkriti mogućnosti, želje, prepreke na koje nailazimo u danim kulturama, posebno želju za autentičnošću i transcendencijom, osjetljivost za očuvanje stvorenogsvijeta i i bez straha priopćiti odgovor kojeg pruža vjera u Boga. Papa smatra da obitelj mora biti ambijent u kojem se uči zajednički živjeti i rješavati sukobe dijalogom, koji je sastavljen od slušanja i govora.

Nakon pozdrava raznim hodočasničkim skupinama, Papa je spomenuo kako Međunarodna zajednica 1. prosinca obilježava Svjetski dan borbe protiv AIDS-a. Time Ujedinjeni narodi – prema njegovim riječima – žele svratiti pozornost svjetske javnosti na dramatične posljedice te bolesti, koja je prouzročila na milijune mrtvih i tragične muke velikog broja bolesnika, posebno u siromašnim predjelima svijeta, kojima su djelotvorni lijekovi gotovo nepristupačni. Papa je posebno zabrinut za mnoštvo djece, koja svake godine bivaju zaraženi tim virusom od vlastitih majki, premda danas već postoje terapije, kojima bi se to moglo sprječiti. Pohvalio je i ohrabrio brojne pothvate misionara, koji nastoje iskorijeniti tu bolnu ranu čovječanstva.

(IKA)

PORUKA KARDINALA PULJIĆA NA POČETKU KATEHETSKE I ŠKOLSKE 2012./2013. GODINE

“POD VODSTVOM DUHA SVETOGA”

Ovom se svojom Porukom na početku katehetiske i školske 2012./2013. godine radosna srca i s velikim povjerenjem obraćam svima zauzetima u našoj katehezi (poučavanju i odgoju mlađih u vjeri). U prvom redu zajednicama: našim obiteljima, župnim zajednicama, školskim i svim drugim odgojno-obrazovnim ustanovama. Pojedinačno svakom roditelju i skrbniku, svakom župniku i njegovim suradnicima, svećeniku, redovnici, vjeroučitelju i vjeroučiteljici, svakom ravnatelju i ravnateljici, svakom djelatniku u prosvjeti. Obraćam se s velikim povjerenjem i nadom mlađim generacijama: dragoj djeci, našim osnovcima i srednjoškolcima, mlađima, studentima i svim skupinama u župi u kojima se okupljate, evanđeoske vrjednote prihvataće, živite i pred svima s ljubavlju vjerodostojno svjedočite.

NOVO NADAHNUĆE DUHA SVETOGA

Crkva katolička, zahvaćena Duhom Svetim i pod vodstvom Duha, na poziv i poticaj Petrovih nasljednika našega vremena danas je sve više zauzeta na promicanju nove evangelizacije, a naša mjesna - sukladno motu naše sinode - i posvemašnjom obnovom u Kristu. Ponovnim naviještanjem evanđeoskih vrjednota Crkva se okreće ponajprije svojim već krštenim sinovima i kćerima jer je u nekima “malaksala vjera”, da ih osvježi i obnovi u evanđeoskoj istini i kršćanskom životu. Istovremeno je zauzeta i evangelizacijom suvremene ljudske zajednice, odnosno čovjeka današnjice, svakog pojedinca bez izuzetka na kojem prostoru živi, kojem rodu i narodu,

kakvoj određenosti i kojoj grupaciji pripada ili ne pripada. Crkva, a svi mi kršteni smo Crkva, nastoji ozbiljnije shvatiti, priхватiti i ispuniti Gospodinov nalog i poslanje za sveopće spasenje: “Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenu.” Jer samo “tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se” (Mk 16,15-16).

SLIKA LICA ZEMLJE

Slika “lica zemlje” slika je čovjekovog lica. Obnova lica zemlje je u obnavljanju čovjeka, njegove osobnosti i svijesti o njegovom ljudskom dostojanstvu, stanju i poslanju te njegovoj savjesti i vlastitoj odgovornosti za samoga sebe, druge ljudе i čitav stvoreni svijet.

Slika lica današnjega čovjeka počesto je toliko izobličena da u njoj više ne prepoznaće samoga sebe i osjeća se zbumjenim i izgubljenim. Dok s jedne strane “odviše opterećen brigama ovoga svijeta” u - od određenih svjetskih i domaćih centara moći - sračunato nametnutoj gospodarskoj i društvenoj krizi u koju sve dublje pada i propada, s druge, istovremeno obmanut bajnim lažnim obećanjima tih istih “krojača isplaniranog svjetskog kaosa” - o mogućnosti brze i visoke zarade bez truda i rada, s nedoljivim, osobito putem medija, svakovrsnim

ponudama lagodnog života na visokoj nozi, gubi zdrav razum i sposobnost ispravnog prosuđivanja, odbacuje i gazi i sama božanska načela nepromjenjivog naravnog zakona, gubi normalan i jasan pogled na život i svijet, i svoju vjerničku i kršćansku životnu orientaciju. Tako dezorientiran čovjek olako postaje žrtvom “novoga

ateizma” što ga protuvjerski određeni svjetski moćnici, posebno sa zapada, planski i orkestrirano, zagovaraju, šire i nameću, osobito financiranjem, putem raznolikih nevladinih organizacija, zatvorenih ili otvorenih društava, utjecajnih a zabludjelih skupina i pojedinaca, krivih učitelja, lažnih proroka i zavodnika.

U ovakovom “novom ateizmu” pokušava pronaći svoj oslonac i mogućnost preživljavanja i “stari još neodumrli ateizam” iz komunizma. Djelovanje mu je pod maskom “pokreta za građanska prava”, slobodu mišljenja i ravnopravnost svih ljudi dok već na prvom koraku uskraćuje ta ista prava čovjeku vjerniku i diskriminira svakog tko trijezno misli svojom glavom.

POD VODSTVOM DUHA SVETOГA

Kako danas prepoznati ove širitelje bezboštva, bezdušne zavodnike, rušitelje moralnoga reda i svakoga sklada i mira u svijetu? Isus ih je jednom za sva vremena razotkrio: “Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati!” (Mt 7,16)

Danas ih prepoznajemo po njihovom svjesnom i namjernom izazivanju krize na svim područjima života. Njihovi “plodovi” su: nezaposlenost i siromaštvo, prezir mlađih, bezosjećajnost i nebriga za čovjeka bolesnika, umirovljenika, osamljenika i smrtnika. Razaraju sveto obiteljsko gnezdo i svetost braka jer je obitelj najbolja i najjača čuvarica istinskih životnih vrjednota i graditeljica zdrave ljudske zajednice. Mlade trguju iz obiteljskog i školskog odgoja, školama pod krihom stalnih reformi nameću sumnjeve i upitne sadržaje i programe kojima dobru djecu i đake maloljetnike svode u ovisnike, nemoralne osobe i nasilnike.

Najžešće napadaju Crkvu katoličku bijesni što posjeduje i navješćuje evanđelje Božje i što je zbog evanđelja ne mogu srušiti. Eto, to su samo neki od “plodova” po kojima ih prepoznajemo.

Svjesni da je čovjeku današnjice, da bi se pribrao i došao k sebi, najpotrebnija evanđeoska istina, vjera, nada i ljubav, osjećamo se pozvanima na novu evangelizaciju s novim žarom pod vodstvom Duha Svetoga, koji “obnavlja lice zemlje” (usp. Ps 104,30).

Stoga se i mi u našoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji na početku katehetske i školske 2012./2013. godine povjeravamo vodstvu Duha Svetoga u provođenju i ostvarivanju naših značajnijih već zacrtanih programa i zadataka, posebice vezanih uz sadržaje kao što su: 1. “nova evangelizacija”; 2. najavljeni Godina vjere s početkom 11. listopada 2012.; 3. promulgirana Sinoda Vrhbosanske nadbiskupije pod motom “Sve obnoviti u Kristu” (usp. Ef 1,10); 4. 130. obljetnica ponovne uspostave redovne crkvene uprave u Bosni i Hercegovini i 5. značajna 20. obljetnica uvođenja vjeronauka u školi u BiH.

XVI. KATEHETSKI DAN I KATEHETSKA NEDJELJA
I naš će se REDOVNI GODIŠNJI SEMINAR - XVI. KATEHETSKI DAN - za sve vjeroučitelje i vjero- učiteljice u župi i školi održati na temu “Pod vodstvom Duha Svetoga” u Sarajevu 1. rujna o.g., a želim da u svim župama, uz moguće sudjelovanje i škola, organizirate i SLAVLJE KATEHETSKE NEDJELJE 16. RUJNA sa Zazivom Duha Svetoga, stavljajući spremno svatko sebe, sve skupine u župnoj katehezi i sve naše učenike po školama pod Njegovo vodstvo moleći za sve njegovu pomoć i darove.

Svima vama želim sretan početak i dovršetak katehetske i školske godine što je započinjemo.

Srdačno vas pozdravljam i po zagovoru najvjernije suradnice Duha Svetoga i Majke Crkve zazivam obilje Božjeg blagoslova na vas i vaš rad, osobito u svakom vašem zalaganju na novoj evangelizaciji u sredini u kojoj živite i djelujete.

PROPOVIJED KARDINALA BOZANIĆA NA MISI ZA DOMOVINU

RADOSNO ZAHVALUJUJMO GOSPODINU

Zagreb, katedrala, 16. studenoga 2012.

UVOD U MISNO SLAVLJE

Draga subraćo biskupi i svećenici; dragi redovnici i redovnice, poštovani hrvatski branitelji, braćo i sestre u Kristu Gospodinu! Tijekom mjeseci i godina koje su za nama, osobito tijekom jučerašnjega dana, u noći bdijenja i u jutru iščekivanja, upućivali smo svoje molitve Bogu otvarajući srce njegovoj volji i moleći bližinu i snagu našim generalima. Naviknuti na razne udarce, pa i na one koje duša teško podnosi, susreli smo dodir Božje prisutnosti te osjetili dar koji pokreće srce i svaki osjećaj pretvara u radost i oblikuje u riječi: Bože, hvala ti! To su bile prve riječi koje su mnogi ponavljali, koje su odjekivale u domovima i dušama Hrvata. Jednako su to pokušale izraziti pjesničke riječi, melodije i zvuk zvona, a ipak samo molitva to može obuhvatiti.

I dok smo jučer sklapali ruke, palili svijeće, zajedno pjevali i molitvom povezali Hrvatsku tinjala je u nama nada. Zbog toga nam je srce puno što ovdje u zajednici vjernika vidimo ostvarenu nadu zajedništva s našim generalima: gospodinom Antonom Gotovinom i gospodinom Mladenom Markaćem! Draga braćo, dragi hrvatski generali, dok ste kao zatočenici mislima navraćali u hrvatsku Domovinu, vjerujem da ste se spomenuli i ove Stepinčeve katedrale. I sada ste tu. Neka je blagoslovljen vaš povratak među nas!

Braćo i sestre, kao što smo iskreno molili da Bog čuje naše vapaje, istom snagom srca danas mu radosno zahvaljujemo. Oraspoložimo se za slavlje Kristove žrtve, skrušimo se, ispitajmo svoju savjest i s kajanjem za grijeha slavimo Gospodina.

HOMILIJА

Braćo i sestre!

1. Toliko se puta u našemu životu čini da Bog ostaje nevidljiv, da su njegova očitovanja i njegov glas ostali u dalekim prošlim vremenima. Ali danas smo dionici očitovanja njegove dobrote. Zato su večeras riječi proroka Izajie i naše riječi: Slavit ću ljubav Gospodnju, slavna djela njegova, za veliku dobrotu što nam je iskaza u svojoj samlosti, u obilju svoje ljubavi. Danas nam je pokazao da je Spasitelj u svim našim tjeskobama. Osjećali smo tegobe, klonuća i nemir, osjećali smo malodušnost i nevjericu zbog toga što je istina bila toliko zanemarena do mjere da budu žrtvovani nedužni. Večeras, dok se radujemo slobodi naših generala, ne zaboravljamo događaje koji su vezani uz trnovit put do hrvatske slobode i nezavisnosti, koja počiva na hrabrim

ljudima, spremnima na žrtvu za dobro bližnjih i svoje Domovine, uvijek poštujući i zauzimajući se za prava drugih. Spominjemo se početaka, oduševljenja i spremnosti hrvatskih ljudi da žive u slobodi poput drugih naroda. Večeras ne smijemo zabora-

viti sve žrtve koje su ugrađene u našu radost prinoseći molitvu za pokoj preminulih, među kojima na poseban način za prvoga hrvatskoga predsjednika dr. Franju Tuđmana.

2. Ova sveta misa obuhvaća sve nama znane i neznane, ali Bogu itekako poznate ljude koji su dragovoljno bili spremni braniti Domovinu i izgrađivati je u odgovornosti. Dragi generali, vi ste na tome putu postali simbolom hrvatske pravedne borbe i zbog toga vam zahvaljujem. Hvala vam što ste svojim držanjem i svojim trpljenjem prepoznali da se u zatočeništvu ne nalazite sami. S vama je bila vaša Domovina, a mi, vjernici, nismo prestajali moliti za vas, a kao Crkva, premda prozivani i pogrdjivani, nastojali smo se zauzimati za istinu. Hvala vam jer ste mnogima postali primjerom zauzimanja i vrlina u koje se mogu ugledati osobito mladi naraštaji. Zbog neodgovornih pristupa i postupanja hrvatska obrana slobode dovođena je u pitanje, povijest se pokušavala iskriviti do razine poniženja, ali vaše svjedočanstvo i životna patnja govori više od bilo kojega pokušaja zatiranja istine.

Samo vi i Bog znate što vam je tijekom proteklih godina bilo u srcu. Ali ste kao vjernici znali da je vaš put na tragu onoga puta kojim prolazi pravednik, kojim je prošao Bog u svome Sinu Isusu. I vi ste imali uzore i potporu u onim vjernicima koji su se pouzdavali u Gospodina. Znam da vas je ta žrtva pročistila i unijela novo svjetlo u vaše živote. Zato je znakovito da ste danas u ovoj prvostolnici u kojoj su zemni ostaci nekih od najčasnijih Hrvata, među kojima na poseban način svijetli blaženi Alojzije Stepinac.

3. Braćo i sestre, ovo je važan događaj koji kao vjernici ne mjerimo političkim mjerilima. On je važan za naše hrvatsko društvo. On je važan za svakoga tko je ljubitelj istine i želi nositi odgovornost za Hrvatsku. Vidjeli smo što znači oglušiti se na osjećaj naroda, na sigurnost koja postoji u našoj hrvatskoj duši. Ljudima koji su proživjeli rat i koji su morali započinjati iznova, kojima su pogažena prava samo zato što su Hrvati i katolici, bilo je jasno da nije istina ono

što se nameće. Znali su da je istina u onome što živi na dnu duše, pred čim je čovjek ponizan i zahvalan. Hrvatska nije tražila tuđu nesreću; branila je svoje, oslobođala od nasilja. Udaljiti se od naroda i njegova osjećaja rađa tragediju i malodušje.

Bog govori nama danas, govori s pomoću života ove dvojice naše braće. Čujemo li to dovoljno glasno? Bog je poslao svoga Sina da bismo imali puninu radosti u sebi. Ako čuvamo pouzdanje u Gospodina, ne trebamo se čuditi što će se na nas dizati oni koji mrze i nas i Boga, ali ne smijemo posustati, posumnjati i odbaciti Boga. Koliko god smo kao vjernici u svijetu, mi nismo od svijeta. I kada želimo čuti istinu, ne čujemo je ako slušamo samo sebe. Zbog toga nam je potrebna molitva, zajedništvo Crkve i mjera ljubavi. Znati sebe, svoju malenost i svoju slabost, prepoznati u Bogu, ali i svoju veličinu po dostojanstvu koje nam je Bog podario – ta istina oslobođa!

4. Večeras zahvaljujemo Bogu i ponovno molimo za Domovinu. Čuli smo Isusa koji moli nebeskoga Oca: "Posveti ih u istini." Tom istinom koju smo tražili i svjedočili, tom istinom i sada pristupamo ozbiljnim pitanjima naše Domovine. I nije nam svejedno jer osjećamo da se i dalje pokušava graditi na nečemu što je daleko od osjećaja naroda. Osobito mislim na pitanja o odgoju djece i mladih, o obrazovanju hrvatskih učenika i studenata. Nije nam svejedno kada vidimo da netko želi odmaknuti roditelje od djece i od odgovornosti za njihov odgoj, nametati propise i programe koji ne vode k dobru hrvatske Domovine.

Braćo i sestre, ovih nas dana povijest upozorava da se ne odmičemo od životnoga izvora koji je u Bogu. Onda kada ljudski oslonci padaju, znamo da ostaje sigurnost i uporište u Bogu koji nam ponovno vraća snagu. Dragi generali, hvala vam za svjedočanstvo i žrtvu! Vi se vraćate svojoj Domovini. Hrvatska vas i danas treba.

Dobri Bože, hvala ti za očitovanje dobrote! Čuvaj nas uvijek svojom zaštitom! Zagovor Pre-svete Bogorodice i blaženoga Alojzija Stepinca neka vazda prati sav puk hrvatski. Amen!

MOJ DOM

Ja domovinu imam; tek u srcu je nosim,
I brda joj i dol;
Gdje raj da ovaj prostrem,
uzalud svijetom prosim,
I... gutam svoju bol!

I sve što po njoj gazi,
po mojem srcu pleše,
Njen rug je i moj rug;
Mom otkinuše biću sve njoj što uzeše,
I ne vraćaju dug.

Ja nosim boštvo ovo – ko zapis
čudotvorni,
Ko žića zadnji dah;
I da mi ono pane pod nokat sverazorni,
Ja past ču utoma.

Ah, ništa više nemam;
to sve je što sam spaso,
A spasoh u tom sve,
U čemu vijek mi negda
vas srećan se je glaso
Kroz čarne, mlađe sne!

Kroz požar, koji suklja da oprži mi krila,
Ja obraz pronijeh njen;
Na svojem srcu grijem već klonula joj bila
I ljubim njenu sjen.

I kralje iznijeh njene
i velike joj bane,
Svih pradjedova
prah,
Nepogažene gore
i šaren-đulistane
I morske vile dah.

...Ja domovinu imam;
tek u grud sam je skrio
I bježat moram svijet;
U vijencu mojih sanja već sve je pogazio,
Al ovaj nije cvijet.

On vreba, vreba, vreba...
a ja je grlim mukom
Na javi i u snu,
I preplašen se trzam
i skrbno pipam rukom:
O, je li jošte tu?!

Slobode koji nema, taj o slobodi sanja,
Ah, ponajljepši san;
I moja žedna duša
tom sankom joj se klanja
I pozdravlja joj dan.

U osamničkom kutu ja slušam trubu njenu
I krunidbeni pir,
I jedro gdje joj bojno
nad šumnu strmi pjenu
U pola mora šir!

Sve cvjetno kopno ovo i veliko joj more
Posvećuje mi grud;
Ko zvijezda sam na kojoj
tek njeni dusi zbole,
I... lutam kojekud.

Te kad mi jednom
s dušom po svemiru
se krene,
Zaorit ču ko grom:
O, gledajte ju divnu,
vi zvijezde udivljene,
To moj je, moj je dom!

Silvije Strahimir Kranjčević

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

KORIJENI I KRILA

Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku;
one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja.
(Iz 9,1)

BDIJTE JER NE ZNATE NI DANA NI ČASA!

(Mt 25,13)

Bog je u čovjekovu narav stavio čežnju za ostvarenjem te mu za to ostvarenje udijelio sjeme svih potrebnih darova.

Bog je čovjeka učinio svojim kraljevićem, ali ga ne želi zakraljiti nespremnoga. Traži da mu po-kaže i dokaže da se razvio u svemu primljenomu. Napose traži trajnu spremnost i mudro življenje.

Bog je tu, pokraj nas. Promatra nas i hoda s nama. Potiče i gura, savje-tuje i opominje. Stalno nas uzne-miruje u našim nutrinama. Ne da nam da se uljuljamo i uspavamo. Ta imamo samo jedan život!

Bog nas treba i želi. Treba nas i želi kao izgrađene i ostvarene osobe. Želi nas susresti radosne, jednostavne, samozatajne i vjerne. Očekuje da budemo njegova produžena ruka, da se utjelovi u ovome svijetu po nama.

Možemo li reći da smo Božji, a ne susrećemo se s njim? Molitva nam je postala teret ili usputni čin!

Zar ćemo reći da ga volimo, a ne zapažamo i ne volimo svoje bližnje? Jesmo li se ikada upitali zašto ih je Bog stavio na naš životni put ili pokraj nas?

Iskreno odgovorimo i na promi-šljanje što drugome možemo da-rovati, čime ga možemo obogatiti. Bog nije stvorio siromahe, svatko je primio puninu dara.

Zašto svaki dan idemo na misu te se pričešćujemo kad drugi ne mogu zapaziti djelotvornost pri-češćivanja?

Slavimo li svojim životom sebe ili Boga? Zar nam primljeni darovi služe za sebične svrhe?

Bogu ćemo odgovarati i za ružne i teške riječi. Isus je jednom rekao

da blagoslivljamo i molimo. A što mi radimo? Možemo li reći da blagoslivljamo svoje mrzitelje i molimo za svoje progonitelje? Zašto već jednom ne izvadimo brvno iz svoga oka?

Bdjenje se ne sastoji u tome da jednu noć ne odemo na spavanje. Bdjenje se nalazi u mudrosti životne budnosti. Isus kaže da nije važno što radimo, spavamo li, radimo, jedemo ili pijemo... Važno je kako se time služimo. Radimo li iz srca ili samo zbog moranja...

Umijeće je ostvariti se. Uspjeh je živjeti ispunjeno i jednostavno. Mudrost je živjeti uspješno, a ostati na zemlji te ne pripisivati sebi zasluge za uspješnost. Mudrost je znati vrijeme...

Narodna poslovica kaže da je vrijeme novac. Nama kršćanima vrijeme bi trebalo biti vječnost!

O vremenu, o ovome danas ovisi naša trajnost. A trajnosti nema bez mudrosti, izgrađenosti i ostvarenosti. Izgrađenosti nema bez dosjetljivosti i širokogrudnosti. Dosjetljivosti nema bez ljubavi, a ljubavi nema bez Gospoda! Pa neka se čovjek odvaži živjeti bez njega!!!

Gospod je tu, daruje nam se. Otvorimo srce i prihvatimo ga. Obnovimo svoju vjeru i odmah sad, od ovoga trenutka, novim zamahom i vjernom ljubavlju živimo svoje dane jer oni su naša ulaznica za vječnost.

Ne dopustimo da nam propadne darovano blago. Nećemo si valjda dopustiti život bez Boga! Takav život samo nas može isprazniti i zbog njega ćemo naići na zatvorena vrata. Bdijmo! Srcem ljubimo i ljubav živimo da nas Zaručnik nađe pripravne.

Potičimo i druge, napose svoje bližnje, na iskrenost prema sebi jer samo ona može nam pomoći u promjeni na bolje. Ne dopustimo ni sebi ni drugima uzaludnost dana da nam se ne dogodi susret u kojem nas Gospod neće prepoznati te će nas njegove riječi zaboljeti.

Ne dopustimo si život od mrvica kad nas čeka svečana večera! Ustrajmo i bdijmo jer ne znamo ni dana ni časa!

s. Tomislava Čavar

KRILA - s. Laura Cukar

UZMEM LI KRILA ZORINA

R a z m i -
šljajući o
članku koji
trebam na-
pisati, prva
asocijacija
bile su mi
riječi psal-
ma 139.:

*Kamo da idem od duha tvojega i kamo da od
tvoga lica pobegnem.*

Promišljam o svojoj duši koja je za let stvorena. Ipak taj let nekada može biti poguban. Svjesna sam ljepote leta. Život u ASC Družbi vidim kao letenje k višem Cilju.

Uz darovanu slobodu leta nameće mi se i pitanje odgovornosti letenja. Samo odgovorni letači uspijevaju vidjeti i ljepotu leta. Oni znaju i tehniku i pravi trenutak slijetanja.

Nužno je znati poletjeti, no još je važnije, čini mi se, i sletjeti kada je trenutak za to.

Svoju sadašnju situaciju vidim upravo kao vrijeme vježbanja uzlijetanja i slijetanja. Moja krila još nisu tako jaka i sigurna da bih mogla daleko letjeti. Potrebno ih je svakodnevno trerirati i jačati kako bih kada dođe moj čas mogla poletjeti na duže relacije.

Let doista može biti prelijepo iskustvo, ali uviđek sa sviješću da postoji gniazdo, zajednica, odakle sam poletjela i gdje sam pozvana sletjeti.

*Jer kamo da idem od duha tvojega i kamo da od
tvoga lica pobegnem? Uzmem li krila zorina
pa se naselim moru na kraj i ondje bi me ruka
tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala. (Ps 139,
7.9-10)*

S. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

RACUNAJTE NA NAS

Ti si radost umnožio, uvećao veselje.
(Iz 9,2)

SLAVLJE PRVIH I DOŽIVOTNIH ZAVJETA

PRVI ZAVJETI

DOŽIVOTNI ZAVJETI

SLAVLJE PRVIH ZAVJETA

*JELO JE MOJE VRŠITI VOLJU ONOGA KOJI ME POSLA
I DOVRŠITI DJELO NJEGOVO*
(Iv 4,34)

Redovnički poziv je dar od Boga duši koja ga čuje i odazove se. Ona tada ostavlja sve i svakoga, te Ga u znak uzdarja, ljubi i nasljeđuje u posvećenom životu po zavjetima: čistoće, siromaštva i poslušnosti kako bi svu sebe predala za Njegovo kraljevstvo. Želeći staviti u djelo ove riječi, novakinja, s. LAURA CUKAR JE 10. srpnja 2012. u župnoj crkvi sv. Ivana Bosca u Podsusedu, za vrijeme euharistijskog slavlja u 11, 00 sati, POLOŽILA PRVE REDOVNIČKE ZAVJETE u zajednici Klanjateljica Krvi Kristove.

Predvoditelj misnog slavlja bio je fra Dijego Deklić, franjevac zadarske provincije, koji je svojom nadahnutom propovijedi naglasio važnost davanja autentičnog odgovora na Kristovu želju: Ovo činite meni na spomen (1 Kor 11, 24) i svom sam dušom želio ovu Pashu blagovati s vama (Lk 22, 15) – s tobom koja si mu se po zavjetima predala. To je Njegov dolazak k tebi i tvoj prijelaz k njemu – tvoja Pasha, izravno se obratio s. Lauri.

Na slavlju zavjeta, uz rodbinu sestre Laure, okupio se i lijep broj Klanjateljica koje su je došle podržati u njezinoj odluci predanja Gospodinu.

Molimo za sestru Lauru, kako bi mogla ostvariti Božji plan koji joj je namijenio. Molimo da se njezina duša, kako je u svom geslu i zaželjela, od sada hrani Božjom voljom i osnažena snagom njegove Krvi, dovrši djelo Njegovo.

s. Matija Pavić

SLAVLJE DOŽIVOTNIH ZAVJETA

Na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza 2012., svečanom Euharistijom u župnoj crkvi sv. Terezije od Djeteta Isusa na Miramarskoj u Zagrebu, u prisutnosti s. Ane Marije Antolović, regionalne poglavarice Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb, DOŽIVOTNE ZAVJETE POLOŽILA JE S. JAGODA NIKIĆ.

Slavlju doživotnih zavjeta pridruženo je slavlje obljetnica: 25. obljetnicu zavjetovanja slavile su s. Zdravka Leutar i s. Ivanka Lisak, a 50. obljetnicu proslavile su s. Andjela Golub, s. Maristela Hećimović, s. Ljiljana Meštrović, s. Konzolata Nikifor i s. Celestina Stojanović.

Euharistijsko slavlje i obred zavjetovanja predvodio je p. Ilija Grgić, Misionar Krvi Kristove, uz koncelebraciju salezijanca don Filipa Tomića, rodbine sestre Jagode, te sudjelovanje rodbine i prijatelja sestara slavljenica.

Predvoditelj misnoga slavlja svojom je nadahnutom propovijedi naglasio važnost življjenja prožetog snagom Krvi Kristove, te predano življenje prolaznoga oslanjajući se na Vječnoga. Posebno je te riječi uputio s. Jagodi naglašavajući joj da se ne boji, jer je naš Bog jači od svakoga straha i poznata mu je sva naša nutrina.

Radost i zajedništvo sa slavljenicama podijelilo je 50-tak sestara Klanjateljica, koje su uzveličale slavlje svojim pjevanjem uz orguljsku pratnju s. Cecilije Milković.

Pratimo s. Jagodu svojom molitvom i molimo joj da svakodnevnim prijateljevanjem s Kristom svjedoči svima nama da je Gospodin doista sav njezin život. Neka i u teškim trenucima osjeti Božju blizinu te iskusi životnost u izabranom geslu: Oče! Tebi je sve moguće! (Mk 14,36)

s. Tomislava Ćavar

NEBESKI TELEFON

Jesi li već čula za nevidljivi telefon?
Znaš li mu broj?
50-15, a to znači Ps 50, redak 15.
Znaš li što tamo piše?
"Zazovi me u dan tjeskobe:
Oslobodit će te i ti ćeš me slaviti!"

Taj redak bi trebala znati napamet
da ga nikada ne zaboraviš.
Poslušaj priču o tom telefonu.
Slušaj dobro, shvatit ćeš brzo!

Svaki je čovjek nevidljivim vezom
direktno povezan s nebom...
Čim stupiš u svoju sobicu,
čim se u sobi sabereš,
već gore zvoni telefon...
I još tvoj zov nije ni stigao,
već se diže slušalica.
I ti možeš pričati svoju priču...
Nitko ti neće reći: "Budi kratka!"
Ne trebaš se ni predstaviti
jer se gore zna tko je na aparatu
još prije nego zazvoni.
I dalje,
nikada nećeš doživjeti da je linija zauzeta,
da moraš čekati,
da ti kaže: "Krivi spoj!"
Ne,
takvih nezgoda
na tom telefonu nema...
Jer: DIJETE RAZGOVARA SA SVOJIM OCEM!

Ako ipak nekad, unatoč dugog čekanja,
nema odgovora,
ostane li veza kao mrtva... što ćeš onda?
Veza je sigurna i bez mane...
i gore je sve u redu...
jedino tvoj aparat???
tu nešto nije u redu...
Možda su ti žice vjere zaprašene...
slušalica zakazala...
vjici nisu zategnuti...
jer tvoje srce nije na mjestu!
Možda zvonce ne zvoni
jer tebe svijet odviše mami i progoni!
Nevjernost je oluja koja odnosi glasove.
No tvoj Kralj čeka, ne kasni, zna za tebe!
Zato sve to u sebi sredi
pa ponovno nazovi srcem svim...
i često uzmi slušalicu
pa će ti narasti čežnja
za pravom domovinom
i ojačati vjera da te Otac čeka...

U svim svojim nevoljama dođi k meni...
nazovi me i ja će te osloboditi,
a ti ćeš me slaviti...

Ne zaboravimo:
u svim tjeskobama, nevoljama,
sumnjama
podimo k Njemu...
Linija je uvijek otvorena...
Kad ćeš nazvati???

Ilse Heukelbach (Sonnenstrahl)
prevela s. Anela Klune

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

DJELATNOSTI NAŠIH POVJERENSTAVA

Gle, ovo je Bog naš,
u njega se uzdasmo, on nas je spasio.
(Iz 25,9)

POVJERENSTVO ZA ZVANJA I PASTORAL MLADIH

LJETNI KAMP NA OLIBU

Na otoku Olibu, u Centru "Sanguis Christi" sestara Klanjateljica Krvi Kristove održan je 4. ljetni kamp za mlade. U kampu su sudjelovale tri grupe. Tema i program je za svaku grupu bio isti: Susret Isusa i Samarijanke prema Iv 4.

Animatorice kampa bile su: s. Ljubica Radovac,

s. Marija Bilanović i s. Mirjana Juranović. Nodio programa animirali su i mlađi koji već dugi niz godina dolaze na naše duhovne obnove i sudjeluju u kampu. Vrednote zajedništva, prijateljstva,

molitva, meditacija, euharistija, izmjena životnih iskustava, uživanje u blagodatima olipskih plaža i prekrasnog mora te igre odlike su svega što se živjelo. O svemu navedenom možete čitati u iskustvima mlađih sudionika.

s. Mirjana Juranović

Olib su i ove godine posjetili studenti koji su u razdoblju od 21. do 29. srpnja 2012. sudjelovali u ljetnom kampu u kući Klanjateljica Krvi Kristove. Jedanaesto mlađih je

pod vodstvom sestre Mirjane Juranović uz suradnju sestre Marije Bilanović ponovno oživjelo "olipsko zajedništvo", već četvrtu godinu. Bez obzira na različite krajeve i države iz kojih dolazimo u olipskom smo zajedništvu svi braća i sestre bez razlika koje bi nas mogle razdvajati. To nas iskustvo svake godine vraća u kamp te se nadamo da će doći još mnogi mladi te da će kamp proslaviti mnoge jubileje svoga postanka i rada!

Većina je već sudjelovala u ovom kampu te nam nije trebalo puno vremena da se smjestimo, uskladimo i dogovorimo za svakodnevne obvezе i pravila kampa. Dan dolaska iskoristili smo i za kupanje. Sestra Mirjana je dala zadatak za bliže međusobno upoznavanje. Izvukli smo ime neke osobe te smo tu osobu trebali pobliže upoznati i ponešto o njoj saznati, ali na prikriven način, odnosno na način da ona ne shvati kako nam je upravo ona "zadatak". Svaki smo dan započeli molitvom časoslova, a nakon toga bi uslijedio tematski motivacijski dio koji smo tijekom dana samostalno produbljivali kroz izvršavanje zadataka. Svoje bismo radove i razmišljanja podijelili međusobno na završetku dana. Svaki smo dan imali mogućnost odlaska na euharistijsko slavlje, kupanja, igranja, gledanja filmova socijalne, duhovne i komične tematike, a jednom smo posjetili i novootvorenu knjižnicu te se prvi učlanili u nju pod imenom sestre Mirjane.

Drugi smo dan započeli nedjeljnjim euharistiskim slavljem, a zatim nastavili prezentacijom fotografija prirode. Fotografiju koja nas se najviše dojmila povezali smo s citatom iz Biblije koji nam je toga jutra progovorio. Tijekom dana promišljali smo o slici i citatu te na papir prenijeli svoje promišljanje koje smo na kraju dana podijelili s ostalima.

Sljedeći je dan započeo temom o prvom iskustvu s Biblijom. Podijelili smo se u tri grupe te smo tijekom dana razmjenjivali svoja prva iskustva, a na

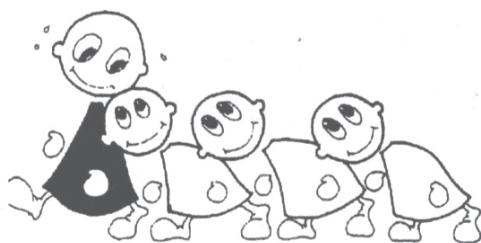
kraju dana scenski prikazali jedno ili sva iskustva. Prikazi su odigrani mimikom tako da su gledatelji na kraju trebali opisati što su vidjeli, a glumci objasniti odglumljeno iskustvo.

Četvrtog dana obrađivali temu Samarijance iz Iv 4. Svatko je dobio tekst u ruke i mirno šetao po dvorani dok nam je sestra Mirjana meditativno čitala tekst. Nakon toga smo sami u sebi pročitali isti tekst i razmišljali o riječi, rečenici ili misli koja nam je bila najupečatljivija. Rečenicu smo podijelili s ostalima šećući. Nekima je takav način obrade teksta bio težak dok je drugima bio zanimljiv. Rečenica iz teksta mogla je biti temelj osobnog promišljanja ili meditacije tijekom dana.

Petog dana nastavili s temom prethodnoga dana. Imajući tekst pred sobom, pomno smo pročitali i osobno označili upitnikom rečenice koje su nam bile nerazumljive, uskličnikom rečenicu koja nam je donijela neku spoznaju, nulom ako nam rečenica nije donijela ništa i srcem ako nas je rečenica dotaknula. Zajedno smo analizirali, prodiskutirali i objasnili označene dijelove teksta te pokušali odgovoriti na pitanja koja su nam se pojavila. Potom je svatko uz pomoć grupe trebao prikazati misao odnosno rečenicu koja mu je progovorila, kojom je bio dotaknut. Bilo je to takozvano otvoreno kazalište. Ustali bismo pojedinačno i naglas zamolili određene osobe da nam pomognu u prikazivanju. S njima smo otišli u stranu i objasnili im kako se trebaju postaviti. Trebali su ostati tako "zamrznuti", bez pomaka i riječi. Gledatelji bi iznosili sve asocijacije na prikaz, a na kraju je "redatelj" trebao objasniti što je htio prikazati, zahvaliti svojim glumcima te sjesti među gledateljstvo. Otvoreno kazalište odigrano je mirno, staloženo, koncentrirano, dostojanstveno. U

tom je zadatku nekima bilo zanimljivije i lakše biti "glumac", a nekima "redatelj".

Proučavanje teksta iz Iv 4 zaokružili smo parlaonicom. Podijelili smo se u

dvije grupe. Jedna je pokušavala argumentirati da se Samarijanka obratila, a druga je grupa imala zadatku pronaći argumente koji bi pokazali da nije došlo do njenoga obraćenja. Svatko je mogao prijeći u drugu grupu ako je smatrao da su argumenti te grupe uvjerljiviji.

Tematika sedmoga dana bila je vezana uz pustinju, za duhovno poniranje u samoga sebe. Pokušavamo biti sami sa sobom, doprijeti do svoje najdublje nutrine i upoznati jedini iskonski temelj u sebi koji daje vodu života našoj pustinji – Isusa Krista. Nakon jutarnje meditacije nastupila je šutnja. U tih nekoliko sati šutnje pronalazimo mjesto na kojem se možemo susresti sa sobom, s vlastitim očekivanjima, strahovima i nadanjima te sve to položiti u Božje ruke. Dopustiti mu da On sve vodi i zamoliti ga da nam da snage da mu u potpunosti vjerujemo. Dan smo završili izmjenjujući informacije koje smo prikupili o osobi koju smo imali kao početni zadatku s ciljem pobližeg upoznavanja.

Predzadnji dan su animatorice bile studentice teologije, Mirela Međimorec i Andreja Bahun. Dan je započeo kratkim razmišljanjem o prijateljstvu i zajedništvu. Ono što smo proteklih dana gradili u Kristu treba prenijeti u svakodnevnicu. Olipsko zajedništvo ne smije biti rezervirano samo za

Olib, nego se treba preliti u naše domove, škole, na naša radna mjesta, među sve naše prijatelje. Zadatak koji su nam animatorice dale bila je izrada simboličnog anđela kao znaka prijateljstva za osobu čije smo ime izvukli na početku druženja. Uz anđela smo napisali i

molitvu za tu osobu te smo je pročitali na večernjem klanjanju u mjesnoj crkvi. Posljednji dan našeg zajedništva započeo je nedjeljom euharistijom, a nakon toga smo vrednovali provedene dane u kampu. Svatko je izrekao svoje dojmove i dao sugestije, podijelio neko svoje novo iskustvo ili prijavio o svojim očekivanjima prije kampa i o njihovom ispunjenju. Obogaćeni novim iskustvima, ispunjeni novim dojmovima, osunčanih lica, ali i srca, krenuli smo svojim kućama s velikim planovima za sljedeći susret nagodinu. Izmijenili smo fotografije koje su ovjekovječile predivne trenutke. Sa sobom nosimo i prelijepa sjećanja i prekrasna prijateljstva koja će se nastaviti na duhovnim obnovama koja će jačati našu vjeru i zajedništvo sve do sljedeće godine. Uzdamo se u blagoslovljenu Krv Kristovu koja će nas voditi i štititi, a čiji smo blagoslov zazivali svakoga dana!

Blagoslovljena Krv Kristova!

Andreja Bahun, Ivanec

Opisati dojmove ljetnog kampa na Olibu zanimljiv je, ali i težak zadatak. U meni se miješa mnoštvo dojmova. Iako mi je ovo već četvrti ljetni kamp, uvijek me iznova oduseve nove stvari. Svaka je godina na svoj način posebna. Ove

me se godine osobito dojmilo zajedništvo. Od prvog smo dana funkcionalirali kao grupa starih prijatelja koji se doista dobro poznaju. To se zajedništvo najviše ocrtavalo u trenucima duhovnosti. Duhovnost i zajedništvo, koje sam osobito osjetila u trenucima molitve časoslova, is-

punili su me i duhovno izgradili. Iznenadilo me koliko je grupa bila otvorena i kako je bilo lako dijeliti dojmove pa čak i osobne probleme.

Prvi sam se dan pitala kako je moguće da čemo cijeli tjedan raditi na jednom tekstu, no vrlo mi je brzo postalo jasno da je ne samo moguće, već i veoma zanimljivo. Kroz razgovor o citatima iz Biblije te kroz otvoreno kazalište ostala sam zadivljena različitošću razmišljanja, a ipak na kraju svi dođemo do istog zaključka.

Najjači dojam na mene je ostavila meditacija, ali i euharistijsko klanjanje. Osjetila sam iskrenost u napisanim molitvama i tu je zajedništvo još jednom došlo do izražaja. Zahvalnost za sve prisutne i Gospodinova prisutnost mogle su se gotovo osjetiti u zraku. Prisutnost koju gotovo uvijek osjetim u klanjanju ovog je puta bila doista izražena.

Ljetni kamp na Olibu je doista odmor za dušu i tijelo, odmor u zajedništvu, kroz veselje i zabavu, i ono najvažnije – odmor u Gospodinu.

Ana Ivanović, Ivanić Grad

Misljam da je kamp jedan od načina ispunjenog ljetnog odmora, odmora s našim Gospodinom. Bilo bi lijepo da njegov dnevni ritam možemo nastaviti i u svakom našem novom danu. Jedna od odlika Oliba je i širenje zajedništva i prijateljstva.

Mirela Međimorec, Ludbreg

Ovogodišnji kamp za mlade na Olibu, ja sam tu već treći put, bio je uistinu poseban. Iako se nismo poznavali, vrlo brzo smo razvili iskreno zajedništvo i radost. Zbilja smo pod vodstvom s. Mirjane, Klanjateljice Krvi Kristove, uživali u svakom zajedničkom trenutku. Uz kreativan program, meditacije, čitanje i razmišljanje o Božjoj riječi bilo je vremena i za plažu, odmor i filmove. Ljepote ovog prekrasnog otoka pridonijele su još ljepšoj i ugodnijoj atmosferi. Nadam se

da će novonastalo prijateljstvo potrajati te da čemo se ponovno sresti i u zajedništvu s Bogom radovati svakom zajedničkom trenutku.

Lucija Rajić, Varaždin

I ove je godine na Olibu bilo prekrasno. Od početka sam znala da će biti odlično. Svi smo se lijepo povezali, upoznali nova lica i stvorili lijepo zajedništvo. Program je bio odličan. Sve mi se svidjalo. Super mi je što smo molili Časoslov, što smo radili na tekstu susreta Isusa i Samarijanke, što smo se prisjetili našeg prvog susreta s Biblijom kroz pantomimu i razgovor. Otvoreno kazalište sjajna je ideja jer smo svoje misli predložili svima. Meditacija i priča o šalici za čaj bile su prelijepе. Osamila sam se, razmišljala i zahvaljivala Bogu te sam osjetila kako mi je Isus blizu. Andreja i Mirela su imale super temu i podsjetile nas zašto je važno da čovjek ima prijatelja. Super mi je što smo izrađivali anđele. Klanjanje je bilo prekrasno, baš me dirnulo. Lijepo je pronaći trenutak za Isusa. Sve dane sam se osjećala lijepo i opušteno. Nisam mislila na probleme, smijali smo se, kupali, uživali, igrali... Hrana je odlična! Sve je bilo fino! Hvala vam što ste nam i ove godine dopustili da budemo s vama, hvala na svemu. Nadam se da čemo se i dalje svi čuti i biti pravi prijatelji. Hvala i s. Mariji i s. Mirjani! Nadam se da čemo mislima i molitvom ostati povezani.

Mateja Dugandžić, Varaždin

Ovogodišnji boravak na Olibu ponovno je bio poseban za mene. Bilo je dovoljno vremena za druženje i uživanje, ali i za molitvu i upoznavanje Boga i samoga sebe. Sadržaj koji nam je pružen na Olibu bio je raznolik, no upravo ta raznolikost je čar Oliba. Svidjelo mi se da sam imao priliku kroz samostalan rad i vrijeme koje je bilo namijenjeno za osobno razmišljanje o biblijskom tekstu doći do nekih novih spoznaja o sebi i Bogu. Mislio sam da se

već dovoljno poznajem, no ove godine se to promijenilo kroz čitanje biblijskog teksta. Razmišljajući o njemu, shvatio sam da zapravo dovoljno ne poznajem ni Boga ni sebe. Kako bih mogao uopće upoznati Boga ako sam sebe ne poznajem. Pogotovo mi se svidjelo višednevno razmatranje i razgovor o istom biblijskom tekstu. Mislim da mi je trebalo više se puta baviti istim tekstom.

Jurica Oreški, Ivanec

Ovo mi je drugi dolazak na Olib i odlično mi je. Sviđa mi se program. Svaki put bude nešto novo. Cijeli je program bio odličan: meditacija, pantomima, kazalište, tišina, razmišljanje, tekst iz Biblije... Super su i večernje igre. Svaki dan smo se zbližavali s Bogom kroz meditaciju i razmišljanje te dobre i poučne filmove. Svaki dan se podsjetimo da je Bog uvijek uz nas i da nas ne napušta nikada. Iskustvo s Oliba nosimo svojim kućama i dijelimo sa svima.

Darija Dugandžić, Varaždin

PROGRAM ZA ŠKOLSKU 2012./2013. GODINU

DUHOVNE OBNOVE

- *3. studenoga 2012. – 4. i 5. razred – Župa sv. Vida, Vidovice
- *10. studenoga 2012. – 6. i 7. razred – Župa sv. Vida, Vidovice
- *17. studenoga 2012. – srednjoškolci i mladi – Zagreb - Podsused
- *1. prosinca 2012. – krizmanici – Župa Budaševo
- *8. prosinca 2012. – 5. - 8. razreda – samostan Ivanec
- *9. prosinca 2012. – srednjoškolci i mladi – samostan Ivanec
- *9. prosinca 2012. – srednjoškolci – Sarajevo
- *15. prosinca 2012. – 7. i 8. razred – Župa sv. Vida, Vidovice
- *11. - 13. siječnja 2013. – mladi (Kursiljo - VŽ biskupija) – samostan Ivanec
- *travanj 2013. – krizmanici – Župa Budaševo
- * proljeće 2013. – mladi – Župa Srca Isusova, Karlovac
- * proljeće 2013. – 5. - 8. razreda – samostan Ivanec
- * proljeće 2013. – srednjoškolci i mladi – samostan Ivanec
- *18. svibnja 2013. – mladi – Zagreb - Podsused
- *1 put mjesечно – roditelji – samostan Tuškanac

LJETNE DUHOVNO-KREATIVNE RADIONICE

samostan Klanjateljica Krvi Kristove, Ivanečki Vrhovec 36a, Ivanec

CILJ RADIONICA: Na kreativan, zanimljiv i poučan način približiti osobu Isusa Krista i radost pri-padnosti crkvenoj zajednici.

SADRŽAJ RADIONICA: Izrada rukotvorina, kuhanje, crtanje, gluma, pjesma, molitva, meditacija...

TERMINI

17. - 19. LIPNJA 2013. (srednjoškolci i mladi)

broj sudionika: 20

prijava do 15. lipnja 2013.

cijena: 100 kuna

20. - 23. LIPNJA 2013. (osnovna škola)

broj sudionika: neograničen

nije potrebna prijava

cijena: 30 kuna

LJETNI KAMP NA OLIBU

TERMINI

6. - 13. SRPNJA 2013. (srednjoškolci)

16. - 23. SRPNJA 2013. (studenti)

27. SRPNJA - 3. KOLOVOZA 2013. (djevojke iznad 25 godina života)

PROGRAM

*trenuci zajedničke i osobne molitve, meditacije i euharistije

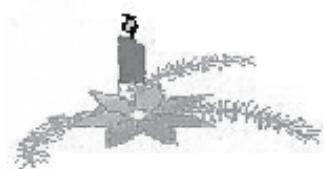
*mogućnost izrade rukotvorina prema osobnim sklonostima - radionice

*spremanje objeda

*dan pustinje

*jednodnevni izlet (Zadar, Silba, Premuda)

*igre, ples, večernja druženja, razgovor i drugo

UVJETI: Sudjelovanje na bar dvije duhovne obnove ili na ljetnim radionicama kod Klanjateljica Krvi Kristove te da osoba ima više od 17 godina.

NOVČANA NAKNADA: troškovi puta; 400,00 kuna (od toga se može donijeti namirnica i sl. u vrijednosti do 100,00 kuna); također treba sa sobom ponijeti dvije plahte i jastučnicu.

PRIJAVA: do 20. lipnja 2013.

PRIJAVA ZA SVE SUSRETE: s. Mirjana Juranović, Vidovečka 8, 10000 Zagreb;

tel. 01/3015973; mob. 099/6970034; email: mirjanajuranovic@gmail.com

POVJERENSTVO ZA EKUMENIZAM I MEDURELIGIJSKI DIJALOG

“S NADOM NA HODOČAŠĆU POVJERENJA”

ZADACI POVJERENSTVA

Vođene Isusovom velikosvećeničkom molitvom “...da svi budu jedno” (Iv 17,21) u ovoj smo Godini vjere u zadatku uzele neke elemente Biskupske sinode o Novoj evangelizaciji za prenošenje kršćanske vjere:

*Primiti k srcu da pojma “nova evangelizacija” Crkvi znači podupirati s uvjerenjem trud da se svi kršćani UJEDINE u pokazivanju PROROČKE i preobrazujuće snage evanđeoske poruke.

*Njegovati MISIONARSTVO IZNUTRA (*Crkve starog kršćanstva, uhvaćene u koštač sa zadaćom nove evangelizacije, bolje shvaćaju da ne mogu biti misionarske prema nekršćanima drugih zemalja i kontinenata ako se ozbiljno ne bave nekršćanima u svojim kućama*).

*Pravda, mir, suživot među ljudima, zaštita stvorenoga, te su riječi označile ekumenski hod ovih desetljeća u kojemu i mi Klanjateljice Krvi Kristove dajemo i želimo još jače dati svoj doprinos.

*U sjedinjenju s euharistijskim Kristom pokušati ćemo odgovoriti na potrebu STVARANJA OBITELJI koje su pravi znak ljubavi i dijeljenja.

*Osluškujući riječ Božju i vođene Duhom Svetim, tražiti ćemo snagu za stvaranje ZAJEDNICA OBDARENIH ISTINSKIM DUHOM EKUMENIZMA I SPOSOBNIH ZA DIJALOG s drugim religijama kako bismo imale potrebnu hrabrost za socijalnu pravdu i solidarnost, osobito za siromašne, svjedočeći radost davanja vlastitoga života za poziv ili posvećenje.

Ove ćemo zadatke pokušati utkati u predviđeni program, koji je već prepoznatljiv u našem Povjerenstvu.

CILJ je Povjerenstva biti trajno “S nadom na hodočašću povjerenja”.

PROGRAM

*Nastaviti s aktivnim uključivanjem u Molitvenu osminu te animiranje sestara.

*Njegovati suradnju s KMK i Nacionalnim ekumenskim odborom žena u RH za WDP-SMD – Svjetski molitveni dan.

*Poduprijeti i uključiti se u nad/biskupijska ekumenska događanja.

*Uputiti na dokumente Crkve, tribine, seminare i druge oblike ekumen-skog osvjećivanja služeći se našom web stranicom, Glasilom i dr. medijima.

ASC EKUMENSKO I MEĐURELIGIJSKO OBILJEŽJE

- *Duhovne vježbe za odrasle (u Budžaku).
- *Duhovne obnove za mlade u Banja Luci i drugim dijelovima BiH.
- *Školski vjeronaučni i katehetski susreti obilježeni ekumenskim i međureligijskim duhom.
- *Sudjelovanje u obilježavanju Dana duha Asisa.
- *Uključiti se u organizaciju Europskog susreta mladih (28. prosinca 2012. – 2. siječnja 2013. u Rimu – Taize).
- *Susret povjerenstava (vrednovanje rada).
- *Druge aktivnosti tijekom godine.

FINANCIJSKI smo upućene na Regionalnu upravu.

Iskreno hvala s. Mari Matijević za njezinu zauzetost, ideje i uloženo vrijeme u Povjerenstvu u zajedničkom traženju odgovora na Isusovu molitvu "da svi budu jedno".

članice Povjerenstva
sestre: Loreta Stipić, Olivera Šapina i Danijela Anić (predsjednica)

ČUDO JASLICA

... Rođenje Božjega Sina sja ovoga časa kao jedina svjetlost na putu izmorena čovjeka i čovječanstva. Ništa ta svjetlost ne gubi od svog sjaja zbog toga što je netko ne želi vidjeti. Zvijezde se ne boje – kaže lijepo indijski pjesnik Tagore – što izgledaju kao krijesnice. Spasiteljstvo Isusovo izvršuje svoju božansku misiju svakoga dana i svakoga časa, nosi mir i snagu oplemenjivanja naše čovječnosti. Snizio se do čovjeka da čovjek bude uzvišen, jer je Bog ljubav, a čovjek pozvan slijediti ga. Neka u siromaštvu i u tami duša naših zasja svjetlost jaslica, to čudo nježne ljubavi Gospodinove prema nama.

Sida Košutić

s. Regina Hassler, ASC

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

ODJECI I PRIZVI

Gospodine, za tebe živjet će srce moje i živjet će moj duh.

(Iz 39,16)

RASTANAK S PATROM IVANOM CEBULSKIM

Svi koji znamo p. Ivana Cebulskog znamo i to da je kod njega sve imalo svoju logiku, logičan i pametan zaključak. Stoga ne čudi što je odlučio svojih 30 godina djelovanja u Hrvatskoj zaključiti završetkom crkvene godine, svetkovinom Krista Kralja.

Naime, pater Ivan je toga dana, 25. studenoga 2012., otputovao u svoju domovinu Poljsku. Vjerujemo da je otišao noseći u srcu Hrvatsku i hrvatskoga čovjeka, posebice one koje je poznavao i s kojima je surađivao.

Klanjateljice na Tuškancu oprostile su se s patrom Ivanom 15. studenoga prigodnim darom. Na upit kad je počeo slaviti misu na Tuškancu odgovorio je da je to bilo negdje oko tri tjedna nakon dolaska. U početku je, dok nije svladao hrvatski, misu slavio na talijanskom jeziku, a prevodile su s. Mirjam Kuštreba i pokojna s. Ines Kezić.

S. Ana Marija Antolović je p. Ivanu u ime zajednice uputila nekoliko riječi. Između ostalog je rekla: Pater, hvala Vam za

vjerodostojnost i otvorenost. Hvala Vam za sustavnost, dosljednost i temeljitost. Hvala Vam za direktnost, spontanost i jasnoću, posebno u homilijama i poticajnim mislima, kad ste nam jednostavno i jasno tumačili i protumačili Božju riječ. Hvala Vam za iskrenost i zauzetost da čovjeku približite Boga u mjeri koja Vam je dana. Hvala Vam što smo često mogle zapaziti da Vam je dragocjen svaki čovjek. Nikada niste gledali na profesiju i status, nego ste u svakome tražili čovjeka! Poštovani Pater, ne ulizujemo se govoreći Vam da će Vas biti teško zamijeniti jer rijetki su među nama uspješno spojili duhovnost i čovječnost. No Vi ste to uspjeli! Žao nam je što odlazite, no znamo da idete u svoju Domovinu. Žao nam je što više nećemo čuti Vašu riječ, no želimo Vam ispunjenje želje, tj. da iz stanja MORAM prijeđete u stanje KOLIKO MOGU! Mi sestre Klanjateljice Krvi Kristove obećavamo Vam molitvenu pratnju i očekujemo da ćete naći priliku i doći nam u posjetu. Poštovani

i dragi Pater, još jednom hvala za sve. Neka Vas na mjestu novoga poslanja prati Božja blizina i zagovor Majke Marije.

Vjernici, njih oko 50-tak, oprostili su se s patrom Ivanom u našoj kapelici Krvi Kristove u subotu 24. studenoga. Prije svete mise uputili su patru riječi zahvale, a onda mu poklonili misnicu s marijanskim i hrvatskim obilježjima te albu. Pater je rado obukao dobiveno misno ruho te u njemu slavio svetu misu u zajedništvu sa svojim subratom p. Piotrom Palowskim.

I sveta misa, a potom i druženje u vjeroučnoj dvorani bili su u znaku oproštaja i zahvalnosti Gospodinu i p. Ivanu za sve milosti primljene u 30-godišnjem razdoblju njegova ustrajnog i neumornog služenja svima koji su u tuškanačkoj kapelici sudjelovali u vjerničkim slavlјima.

Zahvalni smo Bogu za sve što nam je darovao preko p. Ivana te molimo da ga i dalje potiče na mudro i pronicavo življenje i djelovanje.

Pater, i ovim putem hvala za sve!

s. Tomislava Čavar

SUSRET S GENERALOM GOTOVINOM

STISAK RUKE I POGLED KOJI SE NA ZABORAVLJA...

Vjerujem da bi stisak ruke i pogled osobe u koju su u petak, 16. studenoga 2012., bile uprte oči hrvatskoga naroda u svakome ostavio duboko utisnuti trag.

U jutarnjim satima toga dana, kada smo svi iščekivali izricanje presude našim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču, prolazila sam Trgom bana Josipa Jelačića, gdje su se već počele okupljati udruge hrvatskih branitelja, a uz njih i ostali građani kako bi, kao što su večer prije zajedno molili u katedrali, sada zajedno dočekali i izricanje presude. Svirala je svima dobro poznata pjesma Jure Stublića *Bili cvitak*:

*Ptico moja, mladih krila, visoko mi letiš ti,
Mene zove domovina, slobodna će ostati.*

*Ne bojim se ja umrijeti za slobodu i za dom,
Već se bojim kada odem da ti krila ne slome.*

*Ptico moja, kad rat prode, raspast će se okovi,
Tad poleti čistim zrakom, iznad zemlje slobodne.*

*Spusti jedan bili cvitak tamo iznad Kijeva
Spusti jedan bili cvitak, tamo iznad Kruševa.*

*Bili cvitak je na spomen jednoj vječnoj ljubavi,
Za svoj narod i za tebe, morao sam umrijjeti.*

Spontano sam i sama počela pjevati, no ne zadrugo jer sam pod silinom osjećaja boli, tuge i neizvjesnosti, koji su ispunjali prostor u meni i oko mene, ostala bez glasa dok su potoci suza tekli iz mojih očiju. Počela sam u sebi moliti: "Bože, ljubitelju ljudskoga roda, ti si čovjeku darovaо slobodu, ti si našem hrvatskom narodu dao slobodnu zemlju, spomeni se danas onih koji su za tu slobodu izložili svoje živote, a koji zbog te svoje žrtve

u ovim trenucima čekaju izricanje presude... Ti si jedini pravedan sudac. Neka tvoja pravda pobjedi da tvoj narod ponovno vidi slavu svoga Boga, Boga koji je uvijek uz njega..."

Nakon samo nekoliko sati, čuvši izrečenu oslobođajuću presudu, moja se molitva pretočila u rečenicu: "O, Bože, kako si velik! Hvala ti!" Neizvjesnost, nevjernica, strah i bol u času su bili pretvoreni u radost, zahvalnost, ohrabrenje, novu snagu, polet i nadu...

Vrhunac radosti i zahvalnosti doživjela sam za vrijeme euharistijskog slavlja u zagrebačkoj katedrali. To je slavlje doista bila zahvala Bogu za velika djela koja je učinio svome narodu, kao što je bilo izraženo i u riječima pjesme *Velik je Gospodin u djelima svojim*, koja je odzvanjala prepunom katedralom kada je kardinal Josip Bozanić, u zajedništvu s pomoćnim zagrebačkim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim, uveo generale u katedralu.

Osjećala sam potrebu sve ovo napisati kako bih s vama podijelila ono što sam doživjela po završetku euharistijskoga slavlja. Stajala sam posljednja u redu pokraj sakristijskih vrata kuda su generali izlazili iz katedrale. General Ante Gotovina uzeo je u svoje ruke moju desnu ruku i sa suzama u očima rekao: "Sestro u Kristu, hvala vam za molitve! Znamo da ste bili uz nas!"

Vjerujem da je u tom trenutku mislio i zahvalio svim redovnicama koje su ga pratile svojim molitvama. Jedino što sam tada mogla jest plakati... Susret oči u oči s generalom Gotovinom probudio je u meni sjećanje na jedan meni

dragocjeni događaj iz djetinjstva. Bilo je to za vrijeme domovinskog rata. Sjećam se kako se svugdje pričalo o ratu i kako smo nekoliko puta na zvuk sirene bježali u podrum, no rata u pravom smislu riječi u mome rodnom mjestu Lepoglavi Bogu hvala nije bilo. Od svega o čemu se tih dana i godina pričalo razumjela sam samo to da moj otac sudjeluje u tom ratu i da mi nedostaje. Dani iščekivanja voljene osobe obično bivaju duljima nego što stvarno jesu, a posebno su dugi i teški kad su to dani u kojima dijete čeka očevo povratak... I sjećam se, kao da se upravo sada događa, trenutka kada se otac vratio kući. Igrala sam se s djecom iz susjedstva u dvorištu naših prvih susjeda. Odatle se dobro vidi cesta koja vodi u naš zaselak. U jednom trenutku pogledala sam na cestu i vidjela kako njome prolazi jedna osoba. Istog sam časa bacila igračke, ostavila drugu djecu i krenula prema cesti vičući: "Ide moj tata!" Stariji su me zaustavljeni i pokušali uvjeriti kako to nije moj otac, već tko zna tko prolazi putem. Uskoro je ta osoba stigla i do prve kuće u našemu zaseoku i tada su svi vidjeli da je to doista bio moj tata. Potrčala sam mu u susret. Ispustio je sve što je nosio u rukama i uzeo me u naručje. Zagrlila sam ga svojim ručicama... On je zaplakao, a ja... Ja sam tada sigurno bila najsretnije dijete na svijetu!

Vjerujem da je takva radost ispunjala i srca svih onih koji su se nadali, čekali i molili za oslobođenje naših generala. Vjerujem da je radost hrvatskoga naroda toga petka bila doista iskrena i neizmjerna jer su se generali napokon vratili svojim kućama. Usuđujem se nazvati ih: naši očevi, očevi slobodne domovine Hrvatske.

Dok i sama zahvaljujem Gospodinu za sve što nam je učinio, molim za naš hrvatski narod da ostane vjeran Bogu, koji mu je u ovim teškim trenucima ponovno pokazao svoju blizinu i snagu svoje ljubavi, te da mu VJERA, LJUBAV i DOMOVINA budu vrednote za koje će živjeti.

s. Ivana Husnjak

RIJEČ S. MARIJE ĆOSIĆ

Adelaide, 31. kolovoza 2012.

Već je tjedan dana kako sam se vratila u Australiju. Dočekale su me sestre i zima, deset stupnjeva. Možete misliti kako sam se osjećala dolazeći iz četrdeset stupnjeva!

Još mi se jako spava, no polako se uključujem u sve svoje poslove. Sve vas lijepo pozdravljam počevši od s. Ane Marije Antolović. Pozdravljam sve sestre koje sam srela, kao i one koje nisam.

Zahvaljujem svakoj sestri koja je učinila moj boravak u domovini lijepim. Hvala za sestrinstvo, svaku uslugu i pomoć, posebno pojedinima. To su dragocjeni darovi koji se ne zaboravljuju, neka vam Gospodin obilno uzvrati. Posebno zahvaljujem zajednicama koje su me lijepo primile i ugostile. Žao mi je da nisam dospjela do svih i što nisam uspjela susresti one koje sam jako željela vidjeti. No neka to stoji za drugi put.

Još jedan lijepi pozdrav i veliko hvala svima za sve.

s. Marija Ćosić

VJERA ŽIVI I U NOVOJ TOPOLI

Godine 2012. zajednica Klanjateljica spominje se desete godišnjice povratka sestara u Novu Topolu. Sestre su se 2002. vratile i počele obnavljati u ratu (1991.-1995.) uništeni samostan Svetе Obitelji.

Zajednica je kroz proteklih deset godina živjela, radila i birala život u svagdanjim životnim događajima. Nastojale su biti *graditeljice koje paze na svjetlo i prozor, osjećajući sa svakim sjenom koje padne, te bile milosrdne prema gladi i žedi čovjeka... želeći biti odvažne, široke, te slušati i čeznuti za utjehom Hrama...* (prema Džubranu) Želimo i dalje, u unutarnjoj tišini, kao Klanjateljice – apostoli, otkrivati evanđeosku svježinu u našem zajedničkom pozivu te biti tiha prisutnost za pomirenje čeznući za duhovnim darovima koje ćemo u izobilju dijeliti svima za izgradnju Crkve.

U ovoj smo GODINI VJERE priredile izložbu knjiga na temu: *Produbimo svoju vjeru čitajući dobru knjigu*, kao pomoć u produbljinju vjere i duhovnom rastu vjernicima u našoj župi Sv. Josipa. Odvojile smo oko sto

naslova iz naše knjižnice "Kapi" u Novoj Topoli i ponudile župljanima (knjige ne treba ni platiti ni vratiti). Ovaj lijepi događaj organizirale smo za blagdan Krista Kralja, 25. studenoga 2012. Iznenadile smo se koliko je zanimanje našeg malog broja vjernika za knjigom! Sa zanimanjem čitaju Glas Koncila i druge časopise koje im ponudimo iako se radi o starim brojevima. Bila je to prigoda za djecu i odrasle da obogate svoj

duh lijepim i dobrom štivom.

U svrhu obnavljanja kršćanskoga i molitvenog života obitelji u župi organizirale smo projekt MOLITVENIK U SVAKU OBITELJ. U zajednici smo dogovorile da ćemo umjesto naših darova za Božić kupiti *Katolički molitvenik* za svaku obitelj u našoj župi, a ima ih oko pedeset. Tako želimo potaknuti vjernike da mole u obiteljima te pokušaju više upoznavati i živjeti kršćanske vrednote.

U zajedništvu s Kristom zalažemo se u radu sa ženama (sastanci) i djecom (programi za pojedine blagdane),

u pripremanju za liturgijske čine, sviranjem i pjevanjem za vrijeme Euharistije. Pomažemo potrebnima u hrani, odjevnim predmetima, novcu... Puno puta pruži nam se prigoda dobro činiti jer mnogi dolaze pritisnuti duhovnim ili tjelesnim nevoljama života.

Vjerujemo da je naša prisutnost u ovom mjestu blagoslov i *ugodan miris* za sve koji dolaze u naš samostan.

Ljekoviti čajevi i aloja, koji se mogu dobiti u biljnoj apoteci "Karmela", mnoge liječe te dobivaju novu snagu za život.

U KNJIZI DOJMOVA čitamo svjedočanstva:

*Sam Bog mi je otvorio put da dođem do vas... uz pomoć Boga i lijekova iz biljne apoteke "Karmela" povratila sam se u život. (Dragica)

*Hvala vam za sve što radite u ovom kraju i za ovaj napačeni narod. (Ana)

*Ni sama ne znam što bih da mi nije ovih dobrih sestara. (Biljana)

*Hvala na lijepoj i toploj riječi! (NN)

*Da vas nema, trebalo bi vas izmisliti. Sretan sam što je moj život obilježila blagodat blizine ovoga samostana i dobrota časnih sestara. Hvala vam što dajete nadu u zdravije sutra. (Darko)

U radosnom duhu cijela nacija zahvaljuje Bogu za slobodu naših generala Gotovine i Markača i za čistoću Oluje te što je kroz te događaje Bog oplemenio srca hrvatske nacije.

pripremila s. Cecilija Glibo

RIJEČ S. ARKANDELE BRKIĆ

Drage sestre, velika vam hvala za molitve upućene dragom Bogu za zdravlje maloga Marka i za mene, kao i za obitelj moga nećaka koja je zajedno sa mnom proživjela prometnu nesreću. Nećak i ja dobro smo natučeni, ali nismo ništa slomili, Bogu dragom hvala.

Mali Marko imao je veliku ozljedu glave, krvarenje u mozgu, oštećenje lijevoga oka i zdrubljene kosti lica. Odmah je prevezen iz Kanade u Ameriku, u najbolju dječju bolnicu. Imao je dvije teške operacije, a treću će imati kad malo odraste.

Medicinsko osoblje je danonoćno dežuralo po-kraj njega. Liječnici su očekivali da će se posve oporaviti i ozdraviti tek nakon godinu dana. Pretpostavljali su da će morati učiti govoriti, hodati i razmišljati, a on je kroz samo jedan mjesec napredovao jako brzo. Liječnici su iznenađeni i kažu da je to čudo. Otpušten je kući te će ga svaki dan voziti na fizikalne terapije.

Roditelji svima zahvaljuju za molitve.

Još jednom puno hvala svima uz iskreni pozdrav

s. Arkandela Brkić

ZAHVALA ZA NOVČANI PRILOG ICZ-U

Zahvaljujemo svima koji se sjete materijalnih potreba našeg Izdavačkog centra.

Ovoga puta posebno HVALA Klanjateljicama iz Zenice na daru od 300,00 kuna.

Neka Gospodin svim darovateljima uzvrati stostruko, a svima nama podari radost zbog dara pisane riječi!

Od srca hvala!

s. Tomislava Čavar, voditeljica ICZ-a

PUTOVANJE S. DRAGICE MIJATOVIĆ ZA FOJNICU

Pripreme i očekivanje datuma 19. svibnja 2012. trajalo je par mjeseci. Osvanuo je taj sunčani dan, a sve mogućnosti uskladene te psihički i fizički izvedive. S. Dragica je bila vesela te se jučački držala.

U 7 h ujutro sve je bilo spremno za pokret. Većina sestara iz zajednice ispratila nas je ispred kuće. Za pomoć je bila spremna i namještenica gđa Marica Roginek. S. Mirjana Juranović preuzela je odgovornost vožnje. S. Celestina Stojanović pratila nas je kao medicinska sestra. Budući da smo prolazile kroz Žepče, s. Jasna Tomić nam je pravila društvo do rodnoga mjesta te je ostala kod bolesnoga oca.

Odmorile smo i ručale u mojoj rodnoj kući u Žepču, a s. Dragica je malo prilegla. Oko 17 h krenule smo za Fojnicu.

Put kojim smo putovale prema Fojnici bio je kroz planinu prokopan i okružen bogatom šumom s obje strane. S desne strane vrhovi jela kao da su nas pozdravljali jer su samo dosezali razinu toga puta. Trebalo je pogoditi mala odvajanja kroz planinu. Srećom došao nam je ususret nećak s. Dragice s motoričem, što nas je jako obradovalo. Motorič

je skakutao po tom nasutom putu, katkad se i ugasio, ali mi smo ga vjerno slijedile. Doček rodbine bio je prelijep; dva brata, nevjeste i nećaci čekali su nas

pred kućom. Svi su bili na nogama, a potekle su i suze radosnice. Kroz tri dana su s. Dragicu obišli svi: tri sestre i ostala rodbina. To je s. Dragici bio blagoslov i veliko veselje. Fojnički fratri i sestre su također došli u posjetu. Oni joj redovno šalju svoje mjesne novine. S. Celestina je po povratku u zajednicu svima pričala o velikodušnosti nevjesta, braće, sestara i rodbine s. Dragice. Te su dane posvetili samo s. Dragici. Možete si predstaviti koja je to radost bila s. Dragici. Njezina se radost ni danas ne umanjuje. Hvala Bogu koji ju je obdario zdravljem da je to sve izdržala.

Na povratku, 23. svibnja, svratile smo do sestara u Okučanima. Tu su nas dočekale s. Ljiljana Meštrović i s. Anita Ferketin, a susrele smo i ostale sestre iz zajednice. Nakon kraćeg odmora nastavile smo za Ivanec.

s. Ljubica Šumić

RADNI TJEDAN JEDNOG PROFESORA

Ovo je tekst koji je izniknuo negdje na bespućima interneta, a dobar je kao metafora kojom se može objasniti kako izgleda posao nastavnika nekome tko nikad nije ušao u učionicu u toj ulozi. Zahvaljujemo autoru tkogod bio.

Svatko tko misli da je nastavnički posao lagan, neka isproba sljedeću vježbicu. Uzmi vremena u jednom danu i sastavi 5 govora, o bilo čemu i u što se ti osobno dobro razumiješ, tako da svaki treba trajati 45 minuta. Pritom uzmi u obzir da svoju publiku moraš zainteresirati i motivirati na pažnju, slušanje, razumijevanje i usvajanje tvog govora. Naravno, trebaš smisliti i nekoliko zanimljivih zadataka i aktivnosti koje će tvoju publiku potaknuti na sudjelovanje i interakciju.

Sutra ustani, pristojno se obuci i odvezi po gradu 30 do 60 minuta. Vrati se kući, upali televizor i pojačaj ga. Stani pred televizor te u 45 minuta ispričaj svoj govor i sve što si pripremio tako da govorиш glasnije od televizora. S vremenom postupno pojačavaj televizor (jer učenička pažnja opada te postaju pričljiviji i nezainteresiraniji) te i dalje govoris glasnije od televizora. Usput, naravno, moraš pratiti sve što se na ekranu odvija i program koji gledaš. Kad god netko od ukućana prođe ti odgovori suvislo na sva njegova pitanja i udovolji svim njegovim zahtjevima.

Naravno, nemoj zaboraviti cijelo vrijeme biti ugodan i smiren te imati osmijeh na licu kako bi pridonio boljoj atmosferi u prostoriji.

Nakon 45 minuta uzmi pauzu od 5 minuta, ali tada jako pojačaj televizor kako bi dočarao odmor u školi. Neka tvoje dijete po mogućnosti nekoliko puta protrči pored tebe ili se potuče s bratom i sestrom. Ti tada smireno i vješto riješi situaciju tako da svi budu zadovoljni. Zatim vrati televizor na početnu postavku (ipak glasnije od uobičajene), uzmi svoj drugi pripremljeni govor, zadatke i aktivnosti i ponovi sve u sljedećih 45 minuta. Opet uzmi odmor od 5 minuta pa ponovno sve ispočetka 45 minuta. Radi tako 5 puta zaredom.

Onda pozovi susjedu s kojom imaš neki problem i provedi 45 minuta s njom smireno i uljudno rješavajući taj problem objašnjavajući kako i zašto je do njega došlo i predloži kako ga učinkovito riješiti. Kad završiš opet sjedni u auto i vozaj se po gradu 30 minuta do sat vremena. Vrati se kući, malo odmori (pitam se hoćeš li upaliti televizor ili imati snage igrati se sa svojom djecom), zatim sjedni i pripremi 5 novih govora za sutra.

Ponovi vježbu 5 dana zaredom pa mi se javi i reci vjeruješ li još uvijek da je naš posao lagan.

Eto, to ti je profesorski radni tjedan bez papirologije, dežurstava, pisanja godišnjih, mjesecnih i operativnih planova, razredništva, planiranja i svega ostalog. To je samo radni tjedan.

Biramo život izgrađujući model većeg sudjelovanja.

ZA ODMOR

Na visoku se uspni goru, glasniče radosne vijesti, Sione!
Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti, Jeruzaleme!
Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima:
"Evo Boga vašega!"
Gle, Gospod Bog dolazi u moći, mišicom svojom vlada!
(Iz 40,9-10)

s. Regina Hassler, ASC

DAR

Bila je ciča zima. Pastiri su se grijali oko vatre. Iznenada su nebeska stvorenja baš njima javila radosnu vijest da je rođen novi kralj. Odlučili su ga poći vidjeti, pokloniti mu se i moliti za zdravlje i mir.

Filip, dječak koji je tek postao pastir, čuo je vijest i zdvojno se pitao: Što bih betlehemskom djetetu ponio na dar?

No ako svi pastiri odu u Betlehem, tko će ostati kod ovaca? Neće ih valjda ostaviti same u polju! Jedan pastir predloži: Neka kod ovaca ostane onaj čiji dar bude najlakši.

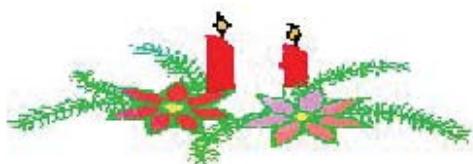
Donijeli su vagu i primaknuli je vatri. Prvi je pružio glinenu posudu punu mlijeka i dodao oveći komad sira. Drugi je donio zdjelu punu meda. Treći je na vagu stavio naramak cjepanica da se naloži vatra i ugrije štalica.

Ostao je još Filip. Tužno je gledao u svoju svjetiljku, jedino svoje bogatstvo. Odlučio ju je darovati mladome kralju. Okljevao je jedan trenutak, a onda je, kao da se nečega sjetio, skočio na vagu zajedno sa svjetiljkom i rekao: Ja sam dar za kralja! Novorođenče će trebati nekoga tko će mu držati svjetiljku.

Ostali su pastiri zanijemili. Gledali su dječaka na vagi i razmišljali o njegovim riječima. Jedno je svima bilo jasno: Filip neće ostati kod ovaca.

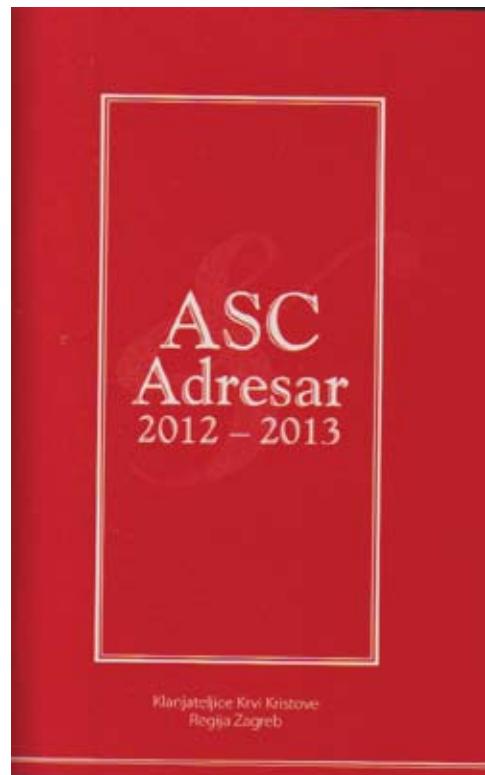
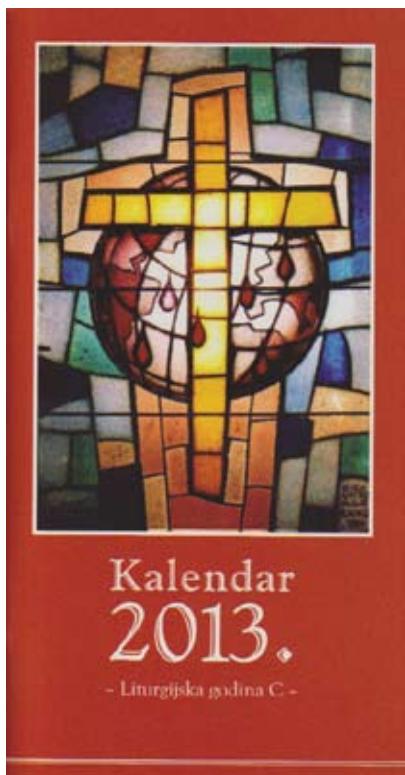
Dar si ti, a ne ono što nosиш.

Bruno Ferrero

NAŠA IZDANJA

LITURGIJSKI KALENDAR ZA 2013.

Liturgijska čitanja i imendani
te važniji datumi
iz povijesti
sestara
Klanjateljica
Krvi
Kristove..

ADRESAR ZA ŠKOLSKU 2012./2013. GODINU

Popis zajednica,
adrese i telefonski brojevi
sestara
Klanjateljica
Krvi
Kristove.

